

NYHEDSORIENTERING MARTS 2019: Nekrolog, Lyndon LaRouche (1922 – 2019)

Download (PDF, Unknown)

Nye USA-raketter i Europa truer verdensfreden.

Af Alexander Hartmann

Medens den amerikanske præsident Trump er besluttet på at trække de amerikanske tropper tilbage fra Syrien og Afghanistan og arbejder hen mod et helt nyt, produktivt forhold til Kina og mod nye fredelige forhold på den koreanske halvø, så bliver Russiagate-kupmagerne stadig mere paniske. På samme tid, hvor Trump mødtes med Nordkoreas statsoverhoved Kim Jong-un i Hanoi, opførte de et kæmpedrama i Repræsentanternes Hus, hvor Trumps tidligere sagfører Michael Cohen spillede hovedrollen.

Trump udtalte sig den 26. februar over for Fox News angående det skuespil, som demokraterne har iscenesat i det nationale fjernsyn: "Hvem ønsker ikke fred på Den koreanske Halvø? Det er forrykt. Men de viser, at de virkelig hader Trump mere, end de elsker Amerika... De ønsker kun, at Trump går ned, selv om det også skulle indebære, at Amerika går under."

Rent faktisk så indebærer dette (at Trumps bestræbelser mislykkes) ikke blot at Amerika går ned, men at hele verden

glider ind i geopolitiske konflikter, der meget let kan udvikle sig til en verdensomspændende krig. For den transatlantiske krigsfraktion er fuldstændigt indstillet på at ødelægge Trumps diplomati.

En mulig eksplosiv flanke, som de har udvalgt, er Venezuela, hvor De Nykonservative fremskynder deres regimeskiftsforsøg og den selvudnævnte præsident Guaidó allerede kræver åbenlyst, at den siddende regering styrtes af et udefra kommende militært indgreb.

Først og fremmest er der faren for en global magtprøve mellem NATO og Rusland, hvad der er forstærket af USA's udtræden af IMF-aftalen og kommer til udtryk i præsident Putins realistiske udtalelser på Den russiske Forbundsforsamling den 20. februar. Putin kom i den væsentligste del af sin tale ind på, hvordan levestandarden kan forbedres for det russiske folk og almenvellet beskyttes, men advarede udtrykkeligt mod illusioner om, at Rusland ikke skulle være i stand til at beskytte sig selv militært.

Helga Zepp-LaRouche udsurgtes herom på den engelsksprogede udgave af Sputnik International, og hendes bemærkninger udkom den 21. februar under overskriften "Tysk politiker: Europa underskriver en "selvmordspagt", når nye amerikanske raketter udstationeres". Hun citeres her for:

"Trods præsident Trumps hensigt om at forbedre forholdet mellem USA og Rusland, indbefattet muligheden af at erstatte IMF-aftalen med en ny pagt, er Putin nødt til at tage hensyn til de nykonservative i Trumps regering og til den britiske udenrigsminister Gavin Williamson, der truer med 'hård magtanvendelse' og hævder, at grænserne mellem fred og krig udviskes." Williamson erklærede den 11. februar, at Storbritannien måtte være rede til at gøre brug af 'hård magtanvendelse' over for Ruslands og Kinas voksende aggression.

Hvis Europa tager imod USA's udstationering af ballistiske raketter med middellang og kort rækkevidde, understreger Zepp-LaRouche, så svarer dette til en selvmordspagt, eftersom Rusland har gjort det klart, at det vil bekæmpe sådanne mulige trusler. Europas grundliggende egeninteresse består i at få ophævet sanktionerne mod Rusland og genoprette gode forbindelser til Moskva, idet man forbinder sig med Bælte og Vej-Initiativet og Den eurasiske økonomiske Union og får skabt en sammenhængende økonomisk zone fra Atlanten til Stillehavet. Derved vil der opstå en "ny sikkerhedsarkitektur", som Europa så skal opbygge sit samarbejde med De forenede Stater ud fra.

Også Edward Lozansky, rektoren for The American University i Moskva, advarede den 26. februar i Washington Times om, at verden "vandrer i søvne" ind i en verdensomspændende atomkrig, og at denne proces må stoppes. Han skriver: "En god begyndelse kunne være et tresidet topmøde mellem stats- og regeringscheferne fra USA, Rusland og Kina – eller endnu bedre, et firpartsmøde, der også medtager Indien -, for at arbejde hen mod et nyt mønster for konstruktivt internationalt samarbejde. Det hele afhænger af Mr. Trump, for de andre trojkamedlemmer har allerede mødtes og vil afgjort tage imod hans indbydelse. Et sådant skridt fra Mr. Trumps side kunne ikke blot afværge den søvngængeragtige vandring hen mod atomkrigen, men ville bidrage til at sikre hans valgsejr i 2020, idet han erindrer os om, hvorfor han overhovedet blev valgt.

Netop et sådant samarbejde mellem Rusland, Kina, Indien og USA havde Lyndon LaRouche længe søgt at fremme, ikke blot for at stoppe Storbritanniens geopolitiske krigsførelse, men også for at skabe en vidtstrakt konstellation af kræfter, som andre nationer med god vilje kunne tilslutte sig, og som kunne indkalde til en ny Bretton-Woods-konference. Kun et sådant forum kan erstatte det bankerotte vestlige finanssystem med en kreditstruktur, der kan finansiere Den nye Silkevejs globale udvikling. Uden en sådan ny finansorden i stil med Den nye

Silkevej er faren for en verdensomspændende krig, der udgår fra det gamle, døende system, praktisk talt uundgåelig.

DEN NYE SILKEVEJ SKRIDER FREMAD

Trods de nykonservatives sabotageforsøg fortsætter Bælte og Vej-Initiativet videre fremad. Stadig flere nationer ønsker at tage del i dette opbygningsprogram eller at udvide deres deltagelse. Her er nogle eksempler:

Myanmar: Statsminister Aung San Suu Kyi ledede sin regerings første møde i det udvalg, der skulle virkeliggøre de sidste september underskrevne aftaler mellem Kina og Myanmar om en økonomisk korridor mellem Kina og Myanmar. Det skal som en del af Bælte og Vej-Initiativet strække sig fra Kunming, hovedstaden i den kinesiske provins Yunnan, gennem begge lande til Myanmars vigtigste økonomiske centre. Derpå diskuterede begge lande, hvilke projekter der skal have fortrinsret langs denne rute. Aung San Sun Kyi erklærede under mødet, at regeringen måtte "sikre sig, at de udvalgte projekter stemte overens med de nationale planer, retningslinjer og indenrigspolitiske forhold." Men hun understregede også, at Myanmar "er et land, der har en strategisk beliggenhed i Bælte og Vej-Initiativet. Myanmar må tage del i dette initiativ." Det 25 mand store udvalg, som består af ministre, lederne af de pågældende distrikter og andre embedsmænd, vil her i april deltage i det andet Bælte og Vej-forum for internationalt samarbejde i Peking, meddelte Irrawaddy-mediegruppen.

Malaysia: Statsminister Mahathir Mohamed har meddelt, at han i april vil anføre sit lands delegation til Bælte og Vej-forummet i Peking. Også den malaysiske finansminister Lim Guan Eng understregede under den kinesiske nytårsmiddag i Malaysia-Kina Business Council, at "de gode forbindelser mellem Malaysia og Kina bør fortsættes og styrkes" og tilføjede, at Malaysia fortsat ville understøtte Bælte og Vej-Initiativet.

Ny Zealand: Statsminister Jacinda Ardern udtalte, at

ministeren for økonomisk udvikling, David Parker, vil deltage som leder af en handelsmission til Bælte og Vej-Initiativet i april. Ardern sagde, at man førte samtaler med Kina om fælles infrastrukturprojekter. Med den afgørelse sætter regeringen sig ud over den tidligere kritik af Bælte og Vej-Initiativet, som blandt andre udenrigsminister Winston Peters har ytret.

Libanon: Der blev talt om Libanons rolle i Bælte og Vej-Initiativet, da den kinesiske ambassadør i Libanon, Wang Kejian mødtes med statsminister Saad Hariri den 18. februar. Hariri har netop dannet sin nye regering, efter at parlamentets tydelige flertal havde udtrykt sin tillid til projektet. Kina vil være rede til at arbejde sammen med Libanon for at styrke den gensidige politiske tillid og koordinere politikken inden for Bælte og Vej-Initiativet rammer, citerede Xinhua ambassadør Wang for. Hariri takkede Kina for dets understøttelse af Libanon på det politiske, økonomiske og humanitære plan og sagde, at han glædede sig til "yderligere fremskridt i vort samarbejde med Kina på mange planer."

Iran: Der blev også talt om Irans rolle inden for Bælte og Vej-Initiativet under en omfattende diskussion af landets vanskelige situation, da den iranske udenrigsminister Jawad Sarif mødtes med den kinesiske udenrigsminister Wang Yi i Peking. "Initiativet er af stor betydning både for Iran og for Kina", erklærede Sarif ifølge Xinhua. I følge det tyrkiske pressebureau Anadolu erklærede Wang, at Peking påskønner Irans rolle i de regionale forhold og imødeser med forventning en øget udvidelse af denne rolle. Iran og Kina vil kunne beholde deres strategiske styrke i en region og en verden med dybtgående ændringer, hvis de forstår, at både Kina og Iran er lande med årtusindegamle kulturer og traditioner.

Det er på tide, at Tyskland og Europa opsiger deres "selvmordspagt" med det nykonservative krigsparti, forlader den hidtidige konfrontationsholdning over for Rusland og Kina og forbinder sig med Silkevejs-initiativet. Et væsentligt

skridt i denne retning vil være at offentliggøre den virkelige baggrund for Russiagate-kampagnen mod præsident Trump og fremlægge den for den brede befolkning. Da dette næppe kan forventes fra de "gængse mediers" side, må borgerne selv lægge hånd på sagen. Hjælp selv med!

Handling på basis af LaRouches princip haster: Sandhed i videnskab, sandhed i statsmandskunst

Den 12. marts (EIRNS) – Mandag den 11. marts sendte LaRouchePAC en e-mail, "LPAC Daily", ud i bred cirkulation. E-mailen bar titlen "Præsident Trumps Komité for Klimasikkerhed: En meget ønskelig, forsinket tilbagevenden til videnskabelighed." Sammen med denne salve udstikker LaRouche-bevægelsen internationalt de nødvendige retningslinjer for hvordan man kan returnere Amerika til en udviklingsøkonomi i ånden af Den nye Silkevej, samtidig med afsløringen af de onde geopolitiske angreb på principperne for sandhed i videnskab og statsmandskunst.

I dag talte præsident Donald Trump selv udtrykkeligt for at fordømme "falsk videnskab" og "falske nyheder." Men i mellemtiden fortsætter toprepræsentanter for hans administration – udenrigsminister Mike Pompeo og den nationale sikkerhedsrådgiver John Bolton – med skældsord imod Rusland om

Venezuela, og imod Kina mht. Italiens interesse for Bælte- og Vejinitiativet

Præsident Trumps foreslåede 'Udvalg for Klimasikkerhed' (Committee on Climate Security) har potentialet til at bryde igennem løgnene om klimaforandringer i særdeleshed, og den farlige perversion af betydningen af begrebet "videnskab" mere generelt. Dette vil lægge borgernes hoveder i blød, så de kan gennemtænke, og kompetent bedømme statslige anliggender i fælles interesse for alle berørte parter, og ikke falde for fupnumre af nogen art. Bemærk, at der fra og med i morges har været 55.000 visninger af LaRouche PAC's opslag den 4. marts, "Hr. Præsident: Lyt til Bill Binney. Russiagate er værre, end først antaget."

Til støtte for muligheden for et præsidentielt udvalg for klimasikkerhed, tager et netværk af klimaforandrings-realister nu udfordringen med at bakke Trumps initiativ op.

Artiklen fra den 7. marts af videnskabsmanden Paul Driessen, der blev gengivet på LaRouchePAC's hjemmeside, er blevet dækket og genopslået mange andre steder. Og Patrick Moore, den tidligere Greenpeace-medstifter, der blev citeret i Jason Ross's artikel på LaRouchePAC om 'Forsinket tilbagevenden til videnskab', som afslører den Grønne 'New Deal' som en morderisk politik – optrådte på Tucker Carlsons show på Fox News i går aftes. Moore sagde, at den Grønne 'New Deal' vil betyde "enden på civilisationen".

Præsident Trump selv tweetede i morges om Moores optræden. "Patrick Moore, medstifter af Greenpeace: Hele klimakrisen er ikke alene 'fake news', det er falsk videnskab. Der er ingen klimakrise, der er vejr og klima over hele verden, og i virkeligheden er kulddioxid hovedbestanddelen i alt liv. @foxandfriends Wow! "

Og Moore har svaret igen med en godkendelse af Dr. William Happer, som er anbefalet til at lede udvalget for

klimasikkerhed: "Tak præsident Trump. Jeg er i [Washington] DC for at deltage i et møde i CO2-koalitionen, der blev grundlagt af William Happer, som jeg beundrer meget. CO2 er udelukkende gavnligt. EPA's konstatering af at CO2 er forurening må tilbagevises."

Det ser ud til, at Trump ikke overgiver sig til 'det grønne selvmord'. Dette er en holdning, som han har fastholdt siden han tiltrådte, og især udtrykt i hans tilbagetrækning af USA fra COP21-klimaaf-talen i Paris. Men kampen er ikke forbi! Tilskynd andre til at læse Ross's artikel og meld dig ind i kampen imod 'den grønne selvmordspagt'.

Hr. Præsident – lyt til Bill Binney – Russiagate er et større fupnummer end man hidtil har antaget.

I dette interview beviser tidligere teknisk direktør i NSA, Bill Binney, at den vigtigste præmis i Russiagate, at russisk efterretningstjeneste hackede DNC (Demokraternes Nationale Komité) og forsynede WikiLeaks med de stjalne filer for offentliggørelse, er svindel. Hvis Russerne havde hacket DNC, ville NSA være i stand til at fremvise specifik og detaljeret information og spore dette angreb i forhold til tid, datoer, steder, men disse beviser er ikke blevet fremskaffet. Binney skabte eller overvågede de NSA-programmer som har den kapacitet. Binney har foretaget to uafhængige kriminaltekniske studier af DNC-filerne: Dem som blev udsendt af Guccifer 2.0,

og de der blev offentliggjort af WikiLeaks. Begge studier, baseret på indblik indsamlet fra fil-metadata og internetoverførselsfart, indikerer, at filerne er blevet downloadet til USB-stik eller anden lagerplads og ikke sendt over internettet i et russisk cyber-angreb. Binneys resultater matcher med WikiLeaks' forklaring om hvordan filerne blev leveret til dem.

Den tidligere britiske Ambassadør Craig Murray har oplyst, at han mødtes med en person, som ikke var en russisk statsansat på et amerikansk universitet i Washington D.C., hvor han modtog et USB-stik med filer.

I dette interview drøfter Bill Binney også hans 32-årige lange karriere hos NSA, hvor han var kendt som nationens ledende kodeknuser. Binney opfandt det NSA-program som automatiserer indsamlingen af internet baseret data verden over, og opfandt programmet Thin Thread, som brugte målrettede tilegnelsesmetoder til analyse og samtidig beskyttede amerikanske borgeres konstitutionelle rettigheder, og retten til privatliv.

Da det blev klart, at NSA var engageret i massiv datatilegnelse og massive konstitutionelle overtrædelser efter den 11. september 2001, forlod Binney NSA. Efter sin afgang beviste Binney og hans kollegiale whistleblowers at Binneys program, Thin Thread, kunne have forhindrede angrebene som fandt sted 11. september. Da Binney og andre gennem officielle regeringskanaler oplyste om korrupsionen i NSA og de konstitutionelle overtrædelser, blev de ofre for en 2 år lang FBI-undersøgelse baseret på falsk og fabrikeret information.

Læs Binney og Larry Johnsons nyeste artikel: Hvorfor DNC ikke blev hacket af Russerne.
<https://larouchepac.com/20190226/bill-binney-and-larry-johnson-shred-robert-mueller-s-russian-hack-fable>

**POLITISK ORIENTERING den 7.
marts 2019:**

**Vil det defekte vestlige
paradigme tvinge os til
fortsat selvdestruktion og
ødelæggelse af verden?**

Se også 2. del: diskussion

Med formand Tom Gillesberg

Video 2. del: diskussion

Lydfil:

https://soundcloud.com/si_dk/vil-det-defekte-vestlige-paradigme-tvinge-os-til-fortsat-selvdestruktion-og-odelaeggelse-af-verden

**Bekæmp det morderiske
Britiske Imperium –
opløft menneskeheden til et**

nyt niveau af kreativ tænkning. Schiller Instituttets internationale webcast med Helga Zepp-LaRouche den 1. marts 2019

Det underliggende tema for Helga Zepp-LaRouches strategiske præsentation i denne uges webcast fra Schiller Instituttet er, at i takt med at sammenstødet mellem det gamle og nye paradigme bliver mere og mere åbenbart, er det alene den kvalitet af tænkning, der karakteriserer menneskelig kreativitet, som kan bringe verden til at virkeliggøre de fælles mål for menneskeheden, som det nye paradigme repræsenterer.

Ingen steder var dette mere åbenlyst end i kontrasten mellem begivenhederne i Hanoi, hvor præsident Trump mødtes med Nordkoreas præsident Kim og det ubehagelige cirkus i Washington DC med den beskidte advokat Michael Cohen og de dumme demokrater, der savlede i håbet om at Cohens løgne vil bane vej for en rigsretssag mod Trump. Trump agerede i sine samtaler i Hanoi eksplicit ud fra en samarbejdsvillig strategisk alliance med Rusland og Kina, samt med Sydkorea og Japan, mens pro-kup-styrkerne i Washington gjorde det Britiske Imperiums beskidte arbejde med at holde menneskeheden som gidsler for deres døende system.

Helga præsenterede hvad der kræves for at flytte menneskeheden, ikke blot for at undgå atomkrig, men for at skabe en fremtid der er drevet af den mest spændende

udforskning af universet. Med henvisning til de smukke ideer om at lade fremtiden forme nutiden, som hendes mand diskuterede i sin bog, "Der er ingen grænser for vækst", udstedte hun en passioneret opfordring til mobilisering for at vinde denne kamp. erliggende tema for Helga Zepp-LaRouches strategiske præsentation i denne uges webcast fra Schiller Instituttet er, at i takt med at sammenstødet mellem det gamle og nye paradigme bliver mere og mere åbenbart, er det alene den kvalitet af tænkning, der karakteriserer menneskelig kreativitet, som kan bringe verden til at virkeliggøre de fælles mål for menneskeheden, som det nye paradigme repræsenterer.

Læs begyndelsen af Helga Zepp-LaRouches webcast nedenfor.

Bekæmp det morderiske Britiske Imperium – opløft menneskeheden til et nyt niveau af kreativ tænkning

HARLEY SCHLANGER: Hej, jeg er Harley Schlanger fra Schiller Instituttet. Velkommen til vores internationale strategiske webcast i dag, den 1. marts 2019. Grundlægger og præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, vil slutte sig til os.

Disse sidste dage skiller sig ud ved dybden af det politiske rænkespil, forskydninger i alle facetter af det strategiske billede, og på en måde ser vi sammenstødet mellem de to paradigmer i et meget skarpt relief. Jeg tror at det rigtige sted at begynde, er hvad der skete i Hanoi, topmødet mellem præsident Trump og Nordkoreas formand Kim Jong-un. Helga, hvad er din udlægning af hvad der skete der?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes det var et skridt fremad. Jeg mener, at både vurderingen fra Trump og også fra den nordkoreanske side er, at de to sider er kommet tættere på

hinanden end de var før topmødet. Klart nok opnåede de ikke at få det mulige forventede gennembrud, men i et komplekst spørgsmål som Nordkorea og Sydkorea, som involverer alle de andre strategiske spillere – USA, Kina, Rusland – er dette ikke nødvendigvis en katastrofe, og vel ikke helt uventet at man ikke opnår et gennembrud af den størrelsesorden i løbet af et eller to møder. Så jeg synes, at det er interessant at se, at begge sider – Trump og Kim Jong-un – udtrykte ønske om at fortsætte forhandlingerne. Hvis man ser på kontrasten, hvor absolut hysterisk de vestlige medier er, så sagde de: "Åh, man ser at dette var en fuldstændig fiasko for Trump. Han troede selvfølgelig, at han bare kunne forhandle en forretningsaftale, og han ved bare ikke, hvordan man gør disse ting."

Der var en helt anderledes reaktion fra Rusland, fra Kina, fra Sydkorea, fra Japan; som alle udtrykte den absolutte overbevisning om, at dette er det rette spor, og at det skal fortsætte. Jeg tror absolut, at det er tilfældet. Jeg mener, at de helt utrolige omstændigheder, som viser hvor modbydeligt og absolut ondskabsfuldt det gamle paradigme forsøger at bekæmpe muligheden for, at Trump kan få en aftale om atomafvæbning af Nordkorea med Kim Jong-un, var den Senatshøring med den tidligere Trump-advokat Michael Cohen, der var planlagt til at finde sted præcist samme dag. Hvis man så ser på hvordan dette blev orkestreret, at denne fuldstændige slimede original, Michael Cohen, brugte alle slags ord mod Trump fra plattenslager til racistisk og værre endnu. Helt absurd blev dette, naturligvis af de internationale vestlige mainstream-medier, fremstillet som om at Trump kun holdt Nordkorea-mødet for at aflede opmærksomheden fra det meget vigtigere spørgsmål om Michael Cohens høring; lige nøjagtig det modsatte var tilfældet. De besluttede at bruge Michael Cohen-historien til at skabe det mest ugunstige miljø for et så vigtigt møde at finde sted.

Denne hændelse alene burde sige folk hvad der virkelig

foregår, fordi der førhen var en udtalt – eller måske endda udtalt – regel om, at når en præsident eller et statsoverhoved fører vigtige diplomatiske forhandlinger i udlandet, blev det respekteret, og intet ville blive gjort som kunne forstyrre det. Denne hændelse viser virkelig, hvor nedbrudt enhver adfærdskodeks, enhver civiliseret adfærd hos Trumps modstandere er, eller snarere modstanderne af det nye paradigme, og ideen om at man rent faktisk kan have en verden, hvor konflikter bliver overvundet gennem forhandlinger. Jeg synes det viser os hvor barbarisk tonen er blevet, og jeg mener, at det bør falde tilbage på de mennesker, der har udført det. Så med hensyn til situationen omkring Nordkorea som sådan, tror jeg ikke det er en katastrofe. Jeg tror, at processen vil fortsætte, og den russiske talsmand for Vladimir Putin, Peskov, sagde faktisk, at denne diplomatiske situation mellem de to lande igen er et bevis for, at man ikke opnår fremskridt på en trinvis måde. Det er faktisk det der er tilfældet, fordi verdenssituationen er så kompleks, at man er nødt til at finde løsninger, der tager højde for alle problemerne, ellers gør man ikke fremskridt nogen steder.

SCHLANGER: Lad mig for et øjeblik vende tilbage til denne sammenstilling mellem Trump, der udfører diplomati på højt niveau, og Demokraterne i Kongressen, der bruger Michael Cohen – ikke bare til at distrahere fra hvad Trump gør – men for at afsætte ham fra embedet. Trump pointerede på pressekonferencen bagefter, og også i sine diskussioner der førte op til mødet, at han arbejder sammen med Rusland, arbejder sammen med Kina, med Japan og Sydkorea. Efterfølgende talte han med lederne fra disse lande, så det er klart, at der er et løbende samarbejde på højeste niveau blandt de vigtigste nationer i verden. Dette er ikke alene noget som modstanderne af Trump, – ‘Never Trumpers’ – ignorerer, men noget de forsøger at stoppe. Det synes jeg virkelig, som du siger, står i skarpt kontrast til den måde, som dette har udspillet sig på i løbet af de sidste par dage.

ZEPP-LAROUCHE: Undskyld; jeg fik ikke fat i din pointe.

SCHLANGER: Altså, min pointe er, at det demonstrerer kuppets natur. Det handler ikke om noget, som Trump gjorde i relation til Rusland; det handler om, hvad Trump forsøger at gøre med hensyn til at forandre det strategiske paradigme.

ZEPP-LAROUCHE: Ja, vi har diskuteret dette mange gange. Det er hele Russia-gates natur. I det øjeblik Trump i valgkampen i 2016 indikerede, at han gik ind for at forbedre forholdet til Rusland, og hvad han efterfølgende gjorde for at forbedre forholdet til Kina i startfasen af hans administration; dette er faktisk det absolut værste mareridt for den geopolitiske fraktion på begge sider af Atlanten. Fordi, når først man har en konstellation med USA-Rusland-Kina – og muligvis Indien og andre nationer – hvis de samarbejder, går hele det britiske rænkespil i vasken. Jeg synes, at Trump under disse omstændighederne gør et fantastisk job, hvis man tager i betragtning de kræfter, som han er oppe imod...

Se resten på videoen.

Nekrolog: Lyndon H. LaRouche, Jr. (1922-2019)

Lyndon LaRouche døde den 12. februar 2019. Han stiftede en politisk bevægelse midt i 1960'erne, som Schiller Instituttet, stiftet af LaRouches kone Helga Zepp-LaRouche i 1984, er en del af.

Den 21. februar (EIRNS) – Lyndon H. LaRouche Jr., den US-amerikanske økonom og statsmand, der fra 1957 til 2007 udarbejdede og fremlagde verdens mest nøjagtige række af

økonomiske forudsigelser, sov stille ind tirsdag morgen den 12. februar 2019. Han udgav i sit lange virke tusindvis af artikler og mere end hundrede bøger, boglange hæfter samt strategiske studier. LaRouche var en af de mest kontroversielle politiske personer i hele USA's historie.

En afgørende årsag dertil var, at LaRouche igen og igen stolt og energisk førte i alt otte præsidentkampagner til hvert valg mellem 1976 og 2004 med den hensigt efter mordene på John F. Kennedy, Malcolm X, Martin Luther King, Jr. og Robert F. Kennedy mellem 1963 og 1968 at genetablere USA som en selvstyret nation på grundlag af den amerikanske forfatning. En anden årsag var, at det lykkedes ham at etablere det, der vurderedes som verdens bedste uafhængig nyhedstjeneste, med et efterretningsapparat, der gav ham og hans samarbejdspartnere evnen til at indsamle ufiltrerede efterretninger fra hele verden. Dette gjorde dem i stand til på nøjagtig vis at gengive og rapportere om USA's økonomis sande tilstand og om US-amerikanske og internationale politiske processers egentlige forløb, der ellers forekom mystiske.

LaRouche skabte også en international filosofisk forening, hvis udgangspunkt det var at genskabe en forståelse af det årtusind-gamle kontrovers, der har udspillet sig mellem den platoniske tradition og den aristoteliske skole, kampen mellem den republikanske statsmodel og det oligarkiske imperielle system.

LaRouches internationale rækkevidde opstod som et resultat af hans vellykkede rekruttering af hundredvis af studerende med interesse for politik fra mange nationer, især europæiske samt syd- og nordamerikanske. Denne selvudpegede intelligentsia gav ham magten til at fostre og iværksætte politiske kursændringer via beskedne, men veluddannede og yderst velinformede enheders indsats, der katalyserede meget større kræfter i forskellige nationer og undertiden gjorde, at disse fungerede som »ét sind på tværs af mange kontinenter.«

LaRouche var kendt for sin insistensen på, at hver borger i USA – såvel som borgere fra enhver suveræn nation – har ansvaret for at uddanne sig selv på de områder, der har afgørende betydning for de politiske beslutninger, som berører deres nationers og menneskehedens fremtid; for udelukkende at lave og forsvare politiske forslag, der »fremme[r] almindelig velfærd [...] for os selv og vore efterkommere« (fra fortalen til USA's forfatning – red.); og for at bekæmpe rovgriske økonomiske foranstaltninger, der vedtages for at opnå klodens affolkning, undertiden forklædt som »miljøbeskyttelse« eller »bæredygtig udvikling« og især rettet imod nationer i Afrika, Asien og Syd- og Centralamerika.

Selvom fremtrædende internationale personligheder og institutioner på det seneste er begyndt at rapportere om LaRouche, har ingen »større mediekilde« endnu haft modet til at citere Lyndon LaRouche for hans faktiske synspunkter på nogen af de områder, som han bidrog væsentligt til. Dette til trods for, at LaRouche var en af USA's mest produktive forfattere. Denne frygt for LaRouche er bemærkelsesværdig, men ikke ny. Det har altid været tilfældet, at LaRouches modstandere havde en mindst lige så dybfølt frygt for den kraft, som LaRouches idéer besad, som de havde for personen LaRouche. Denne frygt vil ingenlunde aftage med hans fysiske bortgang.

Det anses stadig for utilladeligt, at LaRouches Fire Love; hans forslag til en firemagtsaftale mellem USA, Rusland, Kina og Indien; hans opfindelse af Det Strategiske Forsvarsinitiativ (SDI) – som daværende præsident Ronald Reagan præsenterede på nationalt TV 23. marts 1983 – og hans enestående fem årtier lange kamp for udviklingen af fusionskraft nævnes i massemedierne, sågar i anledning af LaRouches død. Kendte USA's befolkning til disse politiske idéer, og dermed til, hvordan en påtvunget stilhedens sammensværgelse i årtier har nægtet dem adgang til LaRouche – især under de sidste 15 års finansielle kriser og nytteløse

ødelæggende krige – ville de straks komme frem til, at nogen med stor ihærdighed i alle disse år må have prøvet at holde dem væk fra Lyndon LaRouches idéer.

Disse mennesker ville ikke længere finde sig i ordene »LaRouche er en slem fyr, men vi kan ikke fortælle dig hvorfor,« som forklaring på, hvorfor de ikke – heller ikke nu – bør vide, hvem Lyndon LaRouche er. Lykkes det os i dette historiske øjeblik at bryde de falske nyheders grænser ned, kan den virkelige Lyndon LaRouche endelig blive hørt og kendt. Til dette formål præsenteres følgende korte og meget ufuldstændige redegørelse for hans liv og arbejde.

Udviklingen af en global statsmand

LaRouche etablerede sig gennem mere end fire årtier som Det Britiske Imperiums største fjende, både i den form det tog før Anden Verdenskrig og i dets nuværende Commonwealth-form. At LaRouche tjente i Anden Verdenskrig, især i Indien-Burma-Kina-området, var personligt afgørende for ham: »Min livslange kamp for, at USA i efterkrigstidens skulle blive en verdensleder i arbejdet for at etablere en verdensorden viet til at fremme den økonomiske udvikling af de lande, vi i dag kalder 'udviklingslande', tog sin begyndelse med oplevelsen i Kolkata i 1946,« skrev LaRouche i sin selvbiografi *The Power of Reason*: 1988. LaRouche begyndte at kæmpe med den moderne udgave af Det Britisk-Ostindiske Kompagnis »politisk-økonomiske teoretikere« og slavehandlere, hvis teorier dominerede de US-amerikanske universiteters økonomiske fakulteter i kølvandet på Anden Verdenskrig.

LaRouche modsatte sig heftigt den opfattelse, som udbredtes af Francis Bacon, Thomas Hobbes, Parson Thomas Malthus og John Locke, at mennesket er et dyr. I stedet genoprettede LaRouche videnskaben »fysisk økonomi« i USA, en videnskab etableret i 1672 af den tyske polyhistor Gottfried Leibniz, ophavsmanden til calculus og medopfinder af dampmaskinen. Gennem en intensiv studietid mellem 1948 og 1952 gjorde LaRouche

fremskridt i sine uafhængige studier af fysik for at kunne udvikle sin metode til økonomiske forudsigelser. I bogen LaRouche: Will This Man Become President? hedder det: »I 1952 anerkendte LaRouche for første gang, at han ved at antage en opfattelse af energi, der er aldeles i overensstemmelse med Riemanns afhandling fra 1854 med titlen Om de hypoteser, der ligger til grund for geometrien (Ueber die Hypothesen, welche der Geometrie zu Grunde liegen – red.), kunne måle både teknologi og økonomisk vækst med denne forståelse af, hvad energi er. I LaRouches værker måles økonomisk værdi – reel økonomisk vækst – primært i form af stigninger i samfundets relativt mulige befolkningstæthed.«

LaRouche anså imidlertid alt sit arbejde med fysisk økonomi som et særligt udtryk for og en del af en dybere epistemologisk opgave. I sit skrift Beethoven as a Physical Scientist fra 1988 skriver han:

»På alle de områder, hvor jeg har bidraget, grunder mine vigtigste opdagelser i min vellykkede afvisning af det berømte kantiske paradoks, som gentages i Immanuel Kants Kritik af dømmekraften. Kant hævdede to ting, der er relevante her.«

»For det første insisterede han på, at, omend der findes kreative processer, som er ansvarlig for gyldige grundlæggende videnskabelige opdagelser, ligger det hinsides enhver menneskelig mulighed at forstå disse processer. Jeg beviste, at dette var forkert. Og fra dette bevis udviklede jeg en måde, hvorpå disse kreative processer, og dermed underforstået målingen af teknologisk udvikling som sådan, kunne fremstilles på forståelig vis.«

»For det andet argumenterede Kant på baggrund af den første antagelse for, at der i æstetikken ikke kan opstilles nogen forståelige kriterier for sandhed eller skønhed. At Tyskland og andre har godtaget denne tese, som Kant og efter ham Friedrich Carl von Savigny udbredte, har været årsagen til, at der i dag er så udbredt en tolerance indenfor alle kunstformer

for enhver type af moderne irrationalisme.«

Lyndon LaRouches store produktion af skrifter om musik, økonomi, historie, sprog og de fysiske videnskaber inspirerede mange samarbejder og udvekslinger med mennesker over hele verden. LaRouche var først og fremmest en statsmand – ikke en politiker. Han udøvede statsmandskunst på en sokratiske-athensk vis.

Han etablerede organisationer ved at undervise. Først gav han adskillige forelæsningsrækker i 1966, i løbet af hvilke han gjorde yderligere fremskridt i og debatterede om sin metode for at lave økonomiske forudsigelser, især på universiteterne. Mange stødte først på LaRouche, mens han debatterede med de personer, der skulle blive 1970'ernes økonomiske og politiske akademiske autoriteter. Dette stoppede efter LaRouches berømte debat med økonomen Abba Lerner i 1971. Lerner tabte, da han gav udtryk for sin holdning om, at hvis man havde fulgt den tyske finansminister Hjalmar Schachts nedskæringspolitik i 1920'erne, »ville Hitler ikke have været nødvendig.« Indenfor få måneder kunne man ikke længere finde nogen, der ville debattere med LaRouche, og ingen yderligere debatter af denne art fandt sted.

LaRouches foredrag om, hvad der på det tidspunkt blev kaldt »dialektisk økonomi« var netop det – dialoger mellem LaRouche og filosofiske, økonomiske og videnskabelige personligheder fra historien, der er skildredes af ham med en fortællers nøjagtighed, altid uden noter og ofte uden nogen bøger overhovedet. De studerende blev forsynet med et omfattende pensum af læsemateriale, med foreslåede læseplaner, der angav hver uges anbefalinger. En student fortæller, at »vi blev henvist til passager fra et værk som Kants Kritik af den praktiske fornuft, for eksempel. Vi blev bedt om at læse det. Hvis man gjorde det og kom til forelæsningen den næste uge, ville han først beskrive, hvordan han forstod passagen, hvilket han gjorde både overbevisende og nøjagtigt. Han ville derefter splitte det ad stykke for stykke, og fordi man havde

læst det og accepteret det, opdagede man nødvendigvis vildfarelserne, der lurede på bunden af ens eget sind. Han viste os forskellen mellem at læse og at tænke. Det var ikke forelæsninger, det var en dramatisk monolog. Og det var sådan vi blev interesserede.«

LaRouches kerneorganisation, »National Caucus of Labor Committees« (NCLC), som senere blev til »International Caucus of Labor Committees« (ICLC), var en filosofisk forening organiseret omkring et »system af konferencer,« som normalt afholdtes to gange om året. Fra denne forening udsprang mange andre organisationer såsom »Fusion Energy Foundation,« »the U.S. Labor Party,« »the National Democratic Policy Committee,« the »Anti-Drug Coalition« og andre. LaRouche grundlagde og arbejdede også med organisationer i Frankrig, Tyskland, Italien, Sverige, Canada, Danmark, Mexico, Colombia, Peru, Australien og mange andre nationer.

I december 1977 giftede LaRouche sig med Helga Zepp fra Tyskland, der senere grundlagde Schiller Institutet, en politisk institution til fremme af statsmandskunst og en renæssance i klassisk kultur.

»I efteråret 1977 foreslog jeg, at vi skulle gifte os. [...]. Jeg var lidt overrasket, men på behagelig vis, da hun indvillige i det. [...]. Der var intet ordinært ved nogen af vore liv, og det var heller ikke sandsynligt, at det nogensinde ville blive anderledes. Vi blev gift i Wiesbaden 29. december 1977. Vielsen foregik på tysk; tjenestemanden fra Standesamt spurgte mig på tysk, om jeg vidste, hvad der foregik. Dette spørgsmål gav i de følgende uger anledning til megen latter blandt mine venner.« De nåede at dele et godt 41 år langt ægteskab.

Den kamplystne karakter og polemiske stil i LaRouche og hans samarbejdspartneres kampagner, valgkampagner såvel som andre, var unikke i USA's politiske liv i 1970'erne, 1980'erne og 1990'erne. Da LaRouche i 1976 købte 30 minutters sendetid til

udsendelsen af hans Emergency Address to the Nation, var det første gang nogensinde, at en uafhængig kandidat havde købt den mængde tv-tid i et US-amerikansk nationalt valg. Under præsidentvalget i 1984 optrådte LaRouche femten gange på fjernsyn i 30-minutters segmenter og opfandt så at sige, hvad senere tider efterlignede med de såkaldte »infomercials.« LaRouches præsidentkandidatur og hans samarbejdspartneres kandidaturer ved forskellige valg, herunder opstillingen af omtrent 1000 kandidater til valg i 1986 alene, skræmte hans modstandere i USA. Og de inspirerede andre og gav dem mod til ikke blot at stille op til valg, men at bakke op om politiske idéer skabt til at gavne hele menneskeheden, og ikke kun deres »lokale mudderhul.«

Den Internationale Udviklingsbank (International Development Bank, IDB), som LaRouche fremlagde som koncept fra 1975 og fremefter, og som skulle erstatte Den Internationale Valutafond (IMF – red.) og udvikle det, der blev kaldt »Den Tredje Verden,« ved at skabe grundlag for eksport af hele byer og ikke kun US-amerikansk bygget teknologi, er et godt eksempel på et sådant politisk koncept. Disse byer skulle opføres som træningscentre, hvor befolkninger i udviklingssektoren hurtigt kunne tilegne sig de kompetencer, de skulle bruge, for at de kunne skabe deres egne på alle områder selvforsynende økonomier, frem for at blive gældsslaver, hvilket var, hvad der faktisk skete.

Personer som Frederick Wills, den daværende udenrigsminister for Guyana, talte for LaRouches IDB-forslag ved FN's generalforsamling 27. september 1976. Mexicos daværende præsident José López Portillo og Indiens daværende premierminister Indira Gandhi mødtes med Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche og vedtog aspekter af hans forslag, som ofte blev udgivet i boglange afhandlinger såsom Operation Juárez for Mexico og The Industrialization of India: From Backwardness to Industrial Power in Forty Years (Indiens industrialisering: fra tilbagestående til industriel magt på

fyrre år) og A Fifty-Year Development Policy for the Indian-Pacific Oceans Basin (50 års udviklingspolitik for Stillehavets og Det Indiske Oceans bassiner), hvis kernebetragtninger, på trods af at de alle er skrevet i begyndelsen af 1980'erne, stadig er aktuelle, ikke kun i dag, men for det næste årti eller mere.

Den ukonventionelle metode, som LaRouche anbefalede til at sprede disse idéer, var sokratisk: at tale med mennesker direkte og personligt. Den daglige gadeorganisering fandt sted ved jobcentre, posthuse, lufthavne, trafikryds og på gadehjørner, i midtbyen og i indkøbscentre. Denne direkte kontakt med USA's befolkning resulterede i, at LaRouche havde en bedre føling med, hvad der rørte sig blandt den almindelige befolkning i USA, end nogen anden politisk kraft i landet. Korrupte elementer i justitsministeriet, og »angiveligvis-ikke-statslig organisationer« som blev givet grønt lys til ulovligt at afbryde LaRouches samarbejdspartneres forfatningsgaranterede ret til at organisere, var nødte til at karakterisere organisationen som en »kult« for at afskrække borgerne fra at bidrage til LaRouches organisationer.

Ingen af LaRouches kritikere er i stand til at benægte den række af korrekte økonomiske forudsigelser, som han har fremlagt, herunder Bretton Woods-systemets sammenbrud 15. august 1971, sammenbruddet af Wall Streets aktiemarked i oktober 1987 (forudsagt af LaRouche i maj samme år) og forudsigelsen 25. juli 2007, der udsendtes som et webcast med titlen The End of the Post-FDR Era, af det finanskollaps, der fra september 2008 og fremefter førte til en billion-dollarstor redningspakke. Nogle af de mest forbløffende af LaRouches forudsigelser var imidlertid ikke strengt taget økonomiske. På Columbusdag 12. oktober 1988 sagde Lyndon LaRouche i en tale på Kempinski Hotel Bristol i Berlin:

»Af profession er jeg økonom i tradition med Tysklands Gottfried Wilhelm Leibniz og Friedrich List og USA's Alexander Hamilton og Matthew og Henry Carey. Mine politiske principper

er de samme som Leibniz', Lists og Hamiltons, og de er også i overensstemmelse med Friedrich Schiller og Wilhelm von Humboldts principper. I lighed med vor republiks grundlæggere har jeg en kompromisløs tro på princippet om aldeles suveræne nationalstater, og jeg er derfor imod enhver overnational myndighed, der ville kunne undergrave nogen som helst nations suverænitet. Men ligesom Schiller tror jeg, at enhver person, der stræber efter at blive en smuk sjæl, bliver nødt til at være en sand patriot for sin egen nation og på samme tid verdensborger.

»Af disse årsager er jeg gennem de sidste 15 år blevet specialist i mit lands udenrigspolitiske anliggender. Som et resultat af dette arbejde har jeg opnået en voksende og betydelig indflydelse blandt visse kredse i min egen regering vedrørende USA's udenrigspolitik og landets strategi, to indbyrdes forbundne emner. Et godt eksempel på dette er den rolle, jeg spillede i løbet af 1982 og 1983, hvor jeg arbejdede med USA's nationale sikkerhedsråd for at få gennemført vedtagelsen af et politisk initiativ, der blev kendt som Det Strategiske Forsvarsinitiativ (SDI). Selvom detaljerne er hemmelighedsstemplede, kan jeg godt fortælle jer, at mine synspunkter om den nuværende strategiske situation har større indflydelse i USA i dag end på noget tidligere tidspunkt. Derfor kan jeg forsikre jer om, at det, som jeg nu præsenterer for jer om udsigterne for genforeningen af Tyskland, er et forslag, som vil blive studeret seriøst blandt de relevante kredse i det US-amerikanske etablissement. Under de rette forhold ville mange i dag være enige om, at tiden er kommet til at tage de indledende skridt mod Tysklands genforening med det åbenlyse perspektiv, at Berlin kunne genoptage sin rolle som landets hovedstad.«

Udpeget som mål for eliminering

To dage efter hans tale på Hotel Kempinski rettede den US-amerikanske stat anklager mod Lyndon LaRouche og adskillige af hans samarbejdspartnere. Senere, da han talte om anklagerne i

den Nationale Presseklub, udtalte LaRouche: »Man kunne sige om selve anklagen, at alle, der begår lovovertrædelser mod Gud, menneskeheden eller begge, før eller siden straffes.« Anklagerne fulgte to år efter et mordforsøg mod LaRouche 6. oktober 1986, om hvilket LaRouche i 2004 skrev følgende i sit hæfte med titlen 'Convict Him, or Kill Him!' The Night They Came To Kill Me (»Døm ham eller dræb ham!« Natten de kom for at dræbe mig):

»6. oktober 1986 holdt det, der praktisk talt var en hær på mere end firehundrede bevæbnede personer, sit indtog i byen Leesburg, Virginia, for at gennemføre en politirazzia mod EIR (Executive Intelligence Review – red.) og dets medarbejdere, og for at gennemføre en anden, mere dystre mission. De lokaler, hvor jeg på det tidspunkt opholdt mig, blev omringet af en væbnet styrke, mens luftfartøjer, pansrede mandskabsvogne og andet personel ventede på ordre om at rykke frem og åbne ild. Heldigvis fandt drabet ikke sted, fordi en person med højere myndighed end chefen for justitsministeriets afdeling for kriminalitet, William Weld, beordrede angrebet på mig afbrudt. De styrker, der stod klar til at trænge ind på mig, min kone og en række af mine samarbejdspartnere, blev trukket tilbage om morgenen.«

»Dette var det andet fuldt dokumenterede tilfælde, hvor USA's justitsministerium var involveret i operationer, der var målrettet mod at eliminere mig personligt fra politik.«

Omend LaRouche og seks andre blev fundet skyldige ved en domstol i Alexandria, Virginia, i december 1988 og blev fængslet 27. januar 1989, fortsætter den internationale og nationale protest mod disse korrupte domme til denne dag. Den tidligere amerikanske statsadvokat Ramsey Clark karakteriserede LaRouche-sagen som følger: Sagen »repræsenterede en bredere vifte af bevidst udspekuleret og systematisk embedsmisbrug over en længere tidsperiode ved brug af statsapparatets magtmidler end nogen anden retsforfølgelse ført af den US-amerikanske regering i min tid eller til mit

kendskab.« Executive Intelligence Reviews dossier fra september 2017 med titlen Robert Mueller Is an Amoral Legal Assassin: He Will Do His Job If You Let Him (Robert Mueller er en amoralsk juridisk lejemorder: Han gør sit job, hvis du giver ham lov) giver et omfattende indblik i, hvordan Donald Trumps nuværende særlige anklager var en nøglekomponent i denne politiske forfølgelse af Lyndon LaRouche i 1980'erne.

Under sin afsoning fortsatte LaRouche med at skrive, hvilket ofte foregik ved, at han dikterede hele kapitler af et bogmanuskript over telefonen, naturligvis uden at have adgang til nogen form for baggrundsmateriale. Udover samlingen med titlen The Science of Christian Economy and Other Prison Writings (Videnskaben der ligger til grund for kristen økonomi og andre skrifter fra fængslet), skrev eller optog LaRouche mange andre dokumenter, hvoraf nogle er ved at blive samlet med andre ikke tidligere offentliggjorte skrifter.

Da det i løbet af 1989 blev klart, at Sovjetunionens indflydelsessfære kendt som Comecon oplevede stigende økonomiske vanskeligheder, indledte LaRouche og Helga et intensivt samarbejde om et program, der fik navnet The Productive Triangle Paris-Berlin-Vienna (Den produktive trekant Paris-Berlin-Wien), som efter Sovjetunionens opløsning blev udvidet til Den Eurasiske Landbro. Efter jerntæppets fald foreslog han med dette program, at Europas befolkninger og industricentre skulle sammenkædes med Asiens gennem såkaldte udviklingskorridorer. Det var den eneste omfattende fredsplan for det 21. århundrede, som på daværende tidspunkt lå på tegnebrættet, en mulighed, som briterne og USA's anglofile neokonservative heftigt modarbejdede. Disse gennemtvang i stedet deres ideologi om en unipolær verden med et neoliberalt system. Den Eurasiske Landbro blev snart kendt som Den Nye Silkevej. Mere end to årtier senere er det kinesiske Bælte og Vej Initiativ, som voksede ud af dette koncept, blevet det primære lokomotiv for verdens fysiske økonomi.

Forandrede tusinder af menneskers liv

Efter hans løsladelse fra fængslet 26. januar 1994 fortsatte LaRouche sin karriere med at lave forudsigelser. Han udviklede i 1995 et pædagogisk værktøj ved navn »tripelkurven« for at illustrere for ikke-økonomer, hvordan en proces af »hyperinflation a la Weimarrepublikken« havde grebet den transatlantiske verden og havde udplyndret den i en sådan grad, at der ikke kunne gøres noget for at bevare det gængse pengesystem, og hvordan det var nødvendigt at omorganisere pengesystemet fra top til bund, idet man tog Glass-Steagall-loven fra Franklin Roosevelts »New Deal« i brug som første skridt i en reorganisering af bankerne. I januar 2001 advarede LaRouche om faren for et voldsomt terrorangreb på en eller flere amerikanske byer. En advarsel han fremlagde i forbindelse med en gennemgang af, hvorfor og hvordan det finansielle system var overgået til en tilstand af en »high-tech boble« i 1999-2000.

LaRouche talte om muligheden for en slags rigsdagsbrand i takt med, at USA, der med hastige skridt nærmede sig økonomisk ruin, blev stadigt mere umuligt at regere. I tråd med hans forudsigelse fra maj 1987 om et sammenbrud af aktiemarkedet i oktober samme år, udtalte LaRouche 25. juli 2007, et år før nedbruddet af Lehman Brothers/AIG i september 2008:

»Det verdensomspændende monetære finanssystem er faktisk i øjeblikket i færd med at falde fra hinanden. Der er intet mystisk i det; jeg har talt om det i nogen tid, det har været under udvikling, det tager ikke af. Hvad der er bogført som aktieværdier og markedsværdier på de internationale finansielle markeder er nonsens! Disse værdier er rene fiktive beløb. Der er ingen sandhed i det; bedraget er enormt. Der er ingen mulighed for, at det nuværende finanssystem ikke går ned – ingen! Det er slut, nu!«

»Det nuværende finanssystem kan ikke fortsætte med at eksistere under nogen omstændigheder, under nogen præsident,

under noget lederskab eller nogen form for internationalt lederskab. Kun en grundlæggende og pludselig forandring af verdens monetære finanssystem vil forhindre et alment, øjeblikkeligt kædereaktionslignende sammenbrud. Hvor hurtigt det vil gå, ved vi ikke, men det vil fortsætte, og det vil være ustoppeligt. Og jo længere det fortsætter, jo værre vil tilstanden blive.«

LaRouche fortsatte, som det fremgår af ovenstående forudsigelse fra hans 84. leveår, med selv at frembringe originale bidrag op i en enestående høj alder, men det var ikke alt. Ved årtusindskiftet gik LaRouche i spidsen for en bevægelse, der rekrutterede unge mennesker – en bevægelse der fik så stor success, at Demokraterne i forskellige dele af landet forsøgte at overtage den. Tusindvis af unge gennemgik denne dannelsesproces. LaRouches ungdomsbevægelse frembragte banebrydende bidrag, bl.a. i deres præsentation af fysikeren Johannes Keplers arbejde, i oplæringen i bel canto klassisk sang af både gymnasieelever og som modgift imod kulturel selvdegradering og i audiovisuelle præsentationer af USA's historie, herunder US-amerikansk nutidshistorie (i modsætning til »aktuelle begivenheder« eller de endnu mere ødelæggende »nyheder«), såsom dokumentaren 1932, som er blevet set af over 1,2 millioner mennesker.

Siden LaRouche for første gang optrådte som offentlig person for over halvtreds år siden, har den eneste tragedie, der karakteriserede hans liv, været, at han aldrig, hverken som præsident eller som rådgiver for en siddende præsident, fik lov til at føre de økonomiske reformer ud i livet, som ville have forbedret livet for millioner af US-amerikanere og for milliarder af mennesker rundt om i verden.

Selvom Lyndon H. LaRouche Jr. vil være savnet af mange venner blandt ledende figurer indenfor videnskab, musik, økonomi og politik, var hans største ven – når vi tillader os at se bort fra hans enke Helga Zepp-LaRouche – de glemte mænd og kvinder i USA og i mange, mange andre lande.

Trump opbygger fred og samarbejde mellem stormagter, men bliver draget imod krig: LaRouches visdom er nødvendig

Den 25. februar (EIRNS) – I løbet af de sidste 72 timer har præsident Donald Trump udtalt sig optimistisk i alle retninger om udsigterne til et samarbejdsvilligt og produktivt forhold mellem USA og Kina, samt fred og udvikling på den koreanske halvø, og har været på udkig efter en chance for at trække forholdet til Rusland tilbage fra afgrundens rand. I løbet af den kommende måneds topmøder og en potentiel handelsøkonomisk aftale mellem USA og Kina, har han håb om at opnå fred og samarbejde mellem de store magter, hvilket hans fire forgængere ikke kunne eller ikke ønskede at opnå. Potentialer er der, selv for de fire stormagter (herunder Indien), for at begynde at gøre noget ved den nuværende internationale økonomiske nedgang – et nyt kreditsystem til bygning af store projekter på Kinas Bælte og Vej.

Men samtidig spørger der i Det Hvide Hus genfærdet af en isoleret John F. Kennedy, der af kabinetsmedlemmer, militær/CIA-ledere og kongresmedlemmer bliver trukket ind i den katastrofale invasion i Svinebugten på Cuba i 1961. Blot et år senere krævede de samme høge en fuldstændig amerikansk militærinvasion af Cuba for at ødelægge de russiske missiler, der var anbragt der. Med større visdom, mod og held, fandt JFK lige netop en måde at undgå at blive trukket ind i Tredje Verdenskrig.

Nu står præsident Trump over for at demokrater i

Repræsentanternes Hus uhyrligt holder en høring for at angribe, og ufatteligt, at beskyldte ham for forræderi og korrupsion på dagen for hans topmøde i Hanoi med Kim Jong-un i Nordkorea. Han står over for sin regering, Kongres- og militærledere – for ikke at nævne de løgnagtige typer som Dan Coats, direktør for den nationale efterretningstjeneste, der åbenlyst modsætter sig hans politik for Kina, hans tro på udsigten til fred i Korea, hans ordre om at bringe tropper hjem fra Syrien og Afghanistan. Og hans udenrigsminister, vicepræsident, nationale sikkerhedsrådgiver og republikanere i Kongressen er ude efter at skabe oprør mod sydamerikanske regeringer og bakke dem op med USA's "magt" – en ny 'Svinebugt'-katastrofe" i flere nationer på én gang!

Og på grund af den voksende effekt af George W. Bushs og Barack Obamas politik på området for ABM-systemer, diskuterer Ruslands præsident Putin nu offentligt muligheden for en ny cubansk missilkrise, og nye missiler, som Rusland tager frem, der har 5 minutters flyvetid til målet, og som ikke har sin lige i andre lande.

Det amerikanske folk 'vælger rasende side', alt i mens de ikke foretager nogen reelle handlinger. Hvis nationen skal overleve, må der være en massebevægelse for fred og for national og international økonomisk udvikling.

Det betyder én mands ideer, Lyndon LaRouches "fire love" for økonomisk fremskridt. Han blev angrebet, retsforfulgt, mørkelagt i årtier for at forudse og skabe potentialet for en Ny Silkevej med moderne infrastruktur – der nu er ved at blive virkelighed – et Nyt Bretton Woods-kreditsystem, gennembrud for fusionsenergi, internationalt samarbejde om udvikling af Månen og Solsystemet.

LaRouche bekæmpede den vanvittige miljøbevægelse – det vil sige den britiske kongefamilies racehygiejniske "grønne" bevægelse. Han tog seriøst, at udvikling var vejen til varig fred, som præsident Trump nu søger det.

“Retfærdighed for LaRouche” er en måde at navngive den massebevægelse som Amerika nu har brug for. Uden det er præsidentskabet, økonomien og nationen truet af ødelæggelse.

Schiller Instituttets Konference på Præsidentens Dag – panel I, II & III

Schiller Instituttet afholdt den første amerikanske nationale konference i mere end femten år i weekenden på Præsidentens Dag, hvilket var en enorm succes i henseende til kvaliteten af præsentationerne og deltagelsen af tilhængere fra hele verden der deltog på konferencen. Konferencen, der nu præsenteres i sin helhed nedenfor, giver et sandfærdigt og optimistisk syn på mulighederne for menneskeheden som helhed for at overvinde den krise, som verden står overfor, mens det tidligere regerende, nu døende Britiske Imperium, kæmper for sin overlevelse mod den nye verdensorden, som tager fat i visionen fra Lyndon og Helga Zepp-LaRouche.

Panel I

Lyndon

LaRouche taler:

Et talent, der blev brugt godt

Jacques

Cheminade,

Præsident for Solidarité & Progrès: Lyndon LaRouches kommende verden

John

Gong,

Professor i økonomi ved 'University of International Business and Economics', Beijing: Kinesiske investeringer og amerikansk infrastruktur under nye sino-amerikanske relationer

H.E.

Ambassadør Vassily A. Nebenzia,

Ambassadør and Permanent Repræsentant for den Russiske Føderation

ved de Forenede Nationer, præsenteret af **rådgiver**

Theodore Strzhizhovskiy,

den Russiske Føderations mission ved FN: Prospekter for øst-vest

samarbejde: Den Russiske Føderations Synspunkt (transkript)

William

Binney,

tidligere teknisk direktør, NSA

Jason

Ross,

Schiller Instituttet, medforfatter af "Udvidelse af den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika": Det presserende behov for et nyt paradigme i Afrika

Dennis

Small,

EIR's redaktør for Latinamerika: Retfærdighed i Verden – Hvorfor

Donald Trump må rense Lyndon LaRouche nu

Panel II

Video

af 'Den æstetiske uddannelse af mennesket for skønheden af

sindet
og sjælen' – Panel II

Schiller

Instituttets kombinerede kor:

Benjamin

Lylloff, arrangement: "Mo Li Hua" ("Jasmin Blomst")

Benjamin

Lylloff, dirigent

H.T.

Burleigh,

arrangement: "Dyb flod" ("Deep River")

William

L. Dawson,

arr: "Hver gang ånden kommer over mig" ("Ev'ry Time I Feel
the Spirit")

Diane Sare, dirigent

Megan

Beets,

LaRouchePAC Videnskabelige Forskningsteam, "Kunstnerisk og
moralsk

skønhed" ("Artistic and Moral Beauty")

Bruce

Director,

kasserer, Schiller Instituttet i USA:

"Om LaRouches begreb om

betydningen af kunst for videnskaben, og videnskab for
kunsten"

Diane

Sare,

administrerende direktør for Schiller Instituttets kor i New
York

City: "Kor princippet"

Johannes

Brahms:

“Dem dunkeln Schoß der Heil’gen Erde”

(tekst fra Schillers

“Sangen om Klokken” (“Song of the Bell”)

Schiller

Instituttets kor

John Sigerson, dirigent

Johann

Sebastian Bach:

Brandenburg Concerto No. 5 in D-dur, BWV 1050

I. Allegro

Schiller

Instituttets Orkester

John Sigerson, dirigent

Solister: Gregor

Kitzis, violin; Laura Thompson, fløjte; My-Hoa Steger, klaver

Ludwig

van Beethoven:

Choral Fantasia, Op. 80

Schiller Instituttets Orkester, Kor, og

Solister

John Sigerson, dirigent

My-Hoa Steger, klaver

Spørgsmål

& svar session

Panel III

Kesha

Rogers,

LaRouchePAC Politiske Komité, tidligere kandidat for den amerikanske

Kongres – Rummets grænseområder: Opfyldelsen af menneskehedens skæbne som mennesket i universet

Thomas

Wysmuller,

Grundlæggende medlem af 'Det rette klima stof' ("The Right Climate Stuff"): Hvad NASA har gjort, og hvor NASA er på vej hen

Larry

Bell,

Grundlægger, Sasakawa Internationalt Center for Rumarkitektur, 'College of Engineering', Universitetet i Houston: Hvad der gør mennesker enestående

Benjamin

Deniston,

LaRouchePAC Videnskabelige Forskningsteam: LaRouches Strategiske Forsvar af Jorden

Hal

BH Cooper, Jr. PhD PE: Infrastrukturelle

behov for jernbane-, energi- og vandsystemer til at fremme den fremtidige økonomiske udvikling af Afrika

**Vladimir Putin og Xi Jinping
viser, hvorfor briterne
frygter dem,
og hvorfor Trump gør klogt i**

at være deres venner

Den 20. feb. (EIRNS) – At det haster med at sammenkalde LaRouches »Fire Magter« – Rusland, Kina, Indien og USA – for at gennemføre en ny Bretton Woods-reform af det konkursramte vestlige finanssystem og endelig sætte en stopper for det britiske imperiums geopolitik, blev demonstreret i dag med vigtige taler af Vladimir Putin og Xi Jinping. Putin, som gav sin årlige tale til nationen foran det russiske parlament, og Xi, som talte til de videnskabsfolk og ingeniører, der placerede Chang'e 4 på bagsiden af månen, formidlede en optimisme og en vision for menneskehedens fremtid, som afspejlede Lyndon LaRouches idéer og lidenskab gennem de sidste 50 år.

Hvis ikke det var for det hysteriske britiske kupforsøg mod præsident Donald Trump, ville han med sin erklærede dedikation til optimisme og videnskabelige fremskridt være i gang med at løfte USA ud af den vestlige morads og slutte sig til Rusland og Kina i et samarbejde om Den Nye Silkevej, om udforskning af rummet og om at opbygge et nyt globalt finanssystem, som skal erstatte de falitte spillekasinoer (fejlagtigt kendt som banker – red.) i London og på Wall Street.

Trump holder indtil videre fast i sin hensigt om at trække USA ud af kolonikrigene i Syrien og Afghanistan. Med Asien og Sydvestasien på vej mod fred gennem udvikling inden for rammerne af Den Nye Silkevej forsøger briterne med hele deres indflydelse at trække Trump ind i en konstrueret krig i Latinamerika. Mens Rusland og andre sender nødhjælp til Venezuela, forsøger den fanatiske neokonservative senator Marco Rubio under sit besøg i Colombia at fremprovokere et regimeskift og måske endda en egentlig krig. Indtil videre har Trump gentaget ønsket om regimeskifte. Det er derfor nødvendigt at fri ham fra Det Britiske Imperiums operationer og opfordre ham til at følge den model han tog i brug i Singapore, der fungerer så godt med Nordkorea.

Planerne for en mindehøjtidelighed for Lyndon LaRouche er under forberedelse. Den græske professor George Tsobanoglou, en ven af LaRouche og Schiller Institutet gennem årene, udsendte i dag sin kondolence til Helga Zepp-LaRouche og tilføjede: »Hvis jeg må lave et forslag, så er der et behov for en International konference i en central europæisk hovedstad til at fremstille Lyndon H. LaRouches arbejde og de principper, som han viede sit liv til. Dette, forestiller jeg mig, skal være et 'mnemosynon' (en mindehøjtidelighed), hvor hans idéer vil være i dialog med den fremtid, som allerede er her.«

POLITISK ORIENTERING den 21. februar 2019:

**Lyndon LaRouche er død, men
hans ånd og ideer lever
videre**

**i det nye paradigme vi
skaber.**

Se også 2. del her.

Med formand Tom Gillesberg

1. del:

2. del:

Lyd:

LaRouches metode, nye opdagelser og tapperhed er fremtiden

Den 12. februar (EIRNS) – Det er med bedrøvelse at vi må meddele, at Lyndon LaRouche gik bort i dag i en alder af 96 år. De, der elskede ham, sørger over ham. Det er et stort tab. Det er hverken muligt eller passende i disse første triste øjeblikke at forsøge at opsummere det dybtgående bidrag, som Lyndon LaRouche har ydet til menneskeheden. Men i lyset af dagens vurderinger, kan vi ære ham ved at oprette et imperativ, som han gentagne gange fremsatte: bedøm ideer og handlinger på grundlag af hvordan de bidrager til den fremtidige udvikling af menneskeheden. I dette perspektiv befinder vi os i et kritisk øjeblik i kampen.

For at begynde med den negative side, er der fortsat vildt dumme geopolitiske manøvrer i Europa, hvor regeringer slår om sig af mangel på at følge LaRouches paradigme om fremskridt. For eksempel blev der for nylig udgivet en ny rapport, "The Great Puzzle, Who Will Pick Up the Pieces" ('Det store puslespil, hvem samler brikkerne op') af 'Münchens Sikkerhedskonference', som mødes senere i denne uge. Rapporten henviser til uorden i den "liberale internationale orden", hvilket har givet anledning til forslag, såsom at de vigtigste europæiske NATO-medlemslande ville være tjent med at distancere sig fra USA og NATO, og i stedet tilslutte sig Frankrig for at komme med ind i præsident Macrons nye militærblok.

I mellemtiden har USA's udenrigsminister Mike Pompeo besøgt

Ungarn og Slovakiet i denne uge og opmuntrer centraleuropæere til at distancere sig fra Kina og Rusland og i stedet slå sig sammen med USA-blokken. Alle sådanne former for at spille den ene ud imod den anden er en intrigant blindgyde og meget farlig. Det er orkestreret lige ud af den britiske imperialistiske drejebog. Der vil sandsynligvis komme mere af samme slags i morgen i Polen, når den britiske udenrigsminister Jeremy Hunt kommer og tilslutter sig Pompeo og vicepræsident Mike Pence i et møde om sikkerhedsplaner for Mellemøsten.

Den modsatte, positive impuls ses i de gentagne opfordringer fra præsident Donald Trump, om at USA afslutter sit engagement i "evige krige." Dette er en forudsætning for en fremtid til gavn for alle. For eksempel er planlægningen for Hanoi-topmødet den 27.-28. februar mellem Trump og den nordkoreanske leder Kim Jong-un, stærkt på vej. I dag er vietnamesiske embedsmænd i Pyongyang for at arrangere, ikke alene topmødet, men også et muligt statsbesøg af Kim i Vietnam, hvilket ville være det første af sin slags siden Kims bedstefar, Kim Il-sung, for 50 år siden. Kinesiske og russiske udsendinge mødtes i dag for at hjælpe med at Trump-Kim-mødet bliver fuldt vellykket. Om blot to måneder vil der være en verdenskonference med en oversigt over denne win-win-dynamik, nemlig det 2. Bælte- og Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Kina. Præsident Xi Jinping henviser til processen som opbygning af et "fællesskab med en fælles fremtid for hele menneskeheden."

Lyndon LaRouches livsværk har lagt grunden til dette, og meget, meget mere. Som han elskede at minde os om: Fremtiden bestemmer nutiden.

POLITISK ORIENTERING den 7. februar 2019: Briterne forsøger at narre Trump til konfrontation og nye krige i Sydamerika og Afrika

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Inkluderer:

Den

britiske elites modangreb mod partnerskabet mellem Kina og
Rusland og
BRIKS-samarbejdet

Forsøget

på regimeskifte i Venezuela er nu skueplads
for konflikt mellem USA/Europa
og Rusland/Kina

Kina er

igang med at overhale Vestens økonomi og teknologi

Integrity

Initiativets internationale propaganda krig imod Rusland på
vegne af den
britiske efterretningstjeneste

Trumps

tale om nationens tilstand

Farerne i
forbindelse med USA's tilbagtrækning fra INF-aftalen mellem
USA og Rusland der
forhindrede mellemdistance atomvåben

Flere
advarer om et kommende finanskarak

Konsekvenser
af, at der er ingen åbenlys løsning til Brexit

Schlesvig-Holstein
giver grønt lys til Femern-forbindelsen

Fremtidens
energibehov

Klimahjernevask
af unge mennesker

Afsløringerne
om grundlaget for Danmarks deltagelse i Irak krigen

Vil
Anders Fogh Rasmussen blive stillet til ansvar for at lyve
Danmark i krig?

**Zepp-LaRouche: Gør en ende på
'the chicken game' – støt
dialog og samarbejde med**

Rusland og Kina

Den 3. februar (EIRNS) – Den russiske regering mener, på baggrund af USA's tilbagetrækning fra traktaten om mellemdistanceraketter (Intermediate-Range Nuclear Forces, INF), at den strategiske situation i verden "alt i alt er ret alarmerende". Det er ordene som blev brugt af den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov i en trevejs-dialog med præsident Vladimir Putin og forsvarsminister Sergej Shoigu, som på fremtrædende vis blev bragt på Kremls hjemmeside den 2. januar. I samme udveksling meddelte Putin, at Rusland ville reagere "symmetrisk" ved også at trække sig fra INF og udvikle sine egne mellemdistanceraketter samt andre våbensystemer. Hele dialogen blandt de russiske ledere placerede den nuværende krise som en del af et længere historisk forløb, begyndende med USA's udtræden fra ABM-traktaten i 2002 under George W. Bush-præsidentskabet – hvilket netop førte til den russiske politik om at udvikle våbensystemer baseret på nye fysiske principper, som præsident Putin beskrev i sin historiske tale til Forbundsforsamlingen 1. marts 2018.

Helga Zepp-LaRouche sagde i dag i en kommentar, at verdens strategiske situation faktisk er "meget, meget alvorlig" og kræver akut handling. Allerede i hendes ugentlige webcast den 31. januar, holdt dagen før USA formelt meddelte sin tilbagetrækning fra INF-traktaten, blev Zepp-LaRouche spurgt: "Fra din erfaring med diskussioner med folk: er der mennesker i Rusland og Kina, der forstår muligheden for... eller er opmærksomme på muligheden for denne fire-magts-aftale [mellem USA, Rusland, Kina og Indien] og at bruge det som grundlag for en Ny Bretton Woods?" Til hvilket hun svarede:

"Altså, jeg tror at dette er et stort spørgsmål. Fordi jeg tror generelt, at kineserne ville – afhængigt af hvordan disse aktuelle handelsforhandlinger med præsident Trump forløber... Hvis det går godt, så vil jeg sige, at kineserne generelt har tendens til at være mere optimistiske med hensyn til at ændre

historiens forløb.

“Russerne er efter min erfaring meget pessimistiske. De ser på den mulige annullering af INF-traktaten, de ser på alle de andre meget aggressive signaler mod Rusland, og de tror, at der er en meget lille chance, om nogen, for at USA vil ændre sig i mange år fremover.

“Nu tror jeg dog ikke, at det er det endelige svar ... Jeg tror, at enhver der er ved sine fulde fem, og ikke er parat til at risikere eksistensen af den menneskelige art, virkelig burde fremme dialog og samarbejde snarere end at holde dette ‘chicken game’ gående, hvilket spil i virkeligheden kunne udrydde hele den menneskelige art.

“Jeg tror, at russerne har brug for at se nogle tegn på, at amerikanere og europæere er villige til at afvige fra dette vanvittige konfrontationsforløb for at udvikle håbet om, at det kan ændres. Og det kan ikke komme fra Rusland; det kan kun komme internt fra Vesten.”

Trump kan hjælpe med at sætte tingene på rette spor ved at opnå en fuld økonomisk samarbejds pakke med Kina; ved at forfølge hans vellykkede forhandlinger med Nordkorea og ved at trække amerikanske tropper ud af Syrien og afslutte æraen med Bush-Obamas aggressionskrige – som Trump selv under præsidentvalgkampagnen lovede, at han ville gøre. Og vi kan hjælpe Trump med at gøre alt dette ved at besejre det britisk iscenesatte statskup imod hans regering.

Men det måske mest udtalte signal om at USA beslutter sig for den rette kurs ville være, hvis præsident Trump endelig frifandt Lyndon LaRouche og endvidere gennemførte hans politik for en firemagts-aftale om at organisere et Nyt Bretton Woods-system, til erstatning for det døende Britiske Imperium.

NYHEDSORIENTERING JANUAR- FEBRUAR

2019: Overvind geopolitik og rens Lyndon LaRouches navn

Download (PDF, Unknown)

For at stoppe kuppet, frifind LaRouche

Regimeskifte-kuppet mod præsident Trump er blevet mere synligt, i takt med at positive udviklinger baseret på hans initiativer har tvunget kupmagerne ud i det åbne. Se på de folk i efterretningstjenesterne, der præsenterede den 'Verdensomspændende Trusselsvurdering' (Worldwide Threat Assessment) til Senatets 'efterretningsudvalg' (Select Committee for Intelligence) den 30. januar. På næsten hvert eneste punkt modsagde de der fremlagde rapporten – direktør for den nationale efterretningstjeneste, Coats, CIA-direktør Haspel og FBI-direktør Wry – præsidentens strategiske politik. I sit svar til dem kaldte Trump dem "naive", og udtrykte optimisme i forhold til at hans diplomatiske initiativer har været effektive.

Helga Zepp-LaRouche gav en kortfattet rapport om disse

modsatninger, om Nordkorea, Syrien, relationerne med Rusland og Kina osv. Det gamle paradigme, den neoliberale britiske imperialistiske model, har fejlet, sagde hun, og meget af verden har bevæget sig ind i et nyt paradigme, baseret på win-win samarbejde. Typisk for dette gamle paradigme er George Soros, der i sin tale i Davos angreb Kina som værende den største trussel mod hans 'åbne samfund' ("Open Society"). Dette er sandt, sagde Zepp LaRouche, idet hans 'åbne samfund' ikke er andet og mere end det kollapsende britiske neoliberale system.

De samme regimeskifte-kræfter, der står bag Russiagate, presser nu på for et regimeskifte i Venezuela med potentielt farlige konsekvenser. Hun spurgte: Hvordan kan vi, der bekæmper dette kup, undgå at føle, at vi befinder os på en rutsjebane, der går op og ned? Det er et spørgsmål om at forstå princippet om det 'fælles gode' ("common good"). Studér Lyndon LaRouches værker for at blive sande repræsentanter for det 'fælles gode'. Og kæmp for hans frifindelse, eftersom de der satte ham i fængsel for tredive år siden, er de samme som står bag kupforsøg rundt om i verden, og i USA i dag.

**Nyt dossier: Det var briterne
der blandede sig i valget i
2016**

og fører an i et kup imod præsident Trump

LaRouchePAC pressemeddelelse, den 18. januar, 2019

Lyndon LaRouche Politiske Aktionskomité har udgivet en rapport i tre dele af Barbara Boyd. Rapporten afslører:

(1) den britiske strategiske drivkraft bag det igangværende kup mod Donald Trump, (2) 'Institute for Statecraft/Integrity Initiative' som en britisk militærstyret propagandaoperation, der involverer "klynger" af samarbejdende journalister og politiske personer med sigte på at anspore befolkningerne i USA, Storbritannien og Vesteuropa imod Donald Trump og Rusland, og nedrakke og censurere alle individer, der afviger fra deres "godkendte" synspunkter og 3) hvordan britisk efterretningstjeneste og deres propaganda-operatører fra 'Integrity Initiative' var dem der virkelig intervererede i USA's præsidentvalg i 2016, og hvordan de fortsætter med at undergrave Trump-præsidentskabet...

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Part II: The Integrity Initiative's Foreign Agents of Influence Invade the United States

Part III: A British Intelligence Fraud Creates the Coup Against Donald Trump

Advarer Bank of England om et gældssammenbrud eller skjuler den en større trussel?

Den 28. januar (EIRNS) – Mens den kriseramte britiske elite viser sin manglende evne til at følge op på det britiske folks afstemning om et Brexit – et oprør mod økonomiske nedskæringer pålagt af den samme elite – er nogle ildevarslende udtalelser fra Bank of England om tilstanden af »højrisikogæld« og »gearede lån« forbigået næsten ubemærket. De er bestemt ikke blevet undersøgt for at se, hvad det London-centrerede banksystem som helhed står over for, selv hvis et »ukontrolleret« Brexit ikke får derivatmarkederne og City of London-banker til at gå ned.

Først afgav banken vidneforklaring den 18. januar for underhusets finanskomité – der jo var helt distraheret af det parlamentariske kaos omkring Brexit – om at indekset over gearede virksomhedslån med høj og stigende risiko udgjorde 8,5 billioner kroner. Så blev det klart, at banken faktisk sagde, at det var en boble i USA og Europa på 14,3 billioner kroner, fordi mange af de mest forgældede selskaber ikke var medtaget i de »indekser«, der udgjorde 8,5 billioner kroner. Banken anerkendte, at gælden på 14,3 billioner kroner er større end den amerikanske realkreditobligationsboble af dårlige lån, der udløste krisen i 2007, og 25% af den består af de yderst risikable sikrede låneforpligtelser, som alle centralbankerne advarer højt om nu, fordi de bristede i 2008.

Ingen grund til bekymring, udtalte banken, 80% af disse giftige lån besiddes af ikke-banker og skyggebanker (dvs. investeringsbanker, hedgefonde mv.), så der er mindre fare, end hvis kommercielle banker besad dem. De store banker er OK, sagde den, selvom mellemstore banker i Europa er gået ned fra Italien til Storbritannien, og nogle store banker som Deutsche

Bank er på kanten.

Men banken udstedte samtidig en udtalelse og sagde, at der var et problem med »gearede lån« i Kina, og at de fleste af Kinas giftige virksomhedslån også besiddes af ikke-banker og skyggebanks. Men banken sagde, at dette betød, at der er en større fare der, end hvis kommercielle banker besad dem. Årsagen: Skyggebanks er mindre kapitaliserede, mindre regulerede.

Bank of England fortalte sandheden om Kinas gearede låneproblem, men lyver tydeligvis om det transatlantiske finansielle systems farlige boble, der er mere end dobbelt så stor! Tilføj 10-13 billioner kroner i højrisiko-obligationer til de gearede lån, og Wall Street-City of Londons højrisikogælds-boble er fire gange den i Kina. Og fordi der ikke er nogen Glass-Steagall-bankopdeling i USA eller Europa, låner skyggebankserne massivt fra de store kommercielle banker, så smitten spredes.

Denne boble kommer til at sprænge! Genindførelsen af Glass-Steagall vil beskytte den kommercielle bankkredit og økonomien fra eksplosionen. Det er en del af Lyndon LaRouches »Fire Nye Love for at redde nationen«; det gør det muligt at udstede national kredit til produktiv aktivitet.

Schiller Instituttet ledt an af Helga Zepp-LaRouche mobiliserer to presserende indsats, mens denne økonomiske krise truer. For det første skal amerikanske borgere besejre det britisk ledte forsøg på at drive præsident Donald Trump væk fra embedet med fantastiske »russisk agent« -anklager. Med en handlingsdygtig præsidenten skal en aftale om et nyt Bretton Woods internationalt kreditsystem iværksættes netop af USA og Kina sammen med i det mindste Rusland og Indien. Hold London ude på et sidespor; for 50 år siden ødelagde det Franklin Roosevelts oprindelige Bretton Woods. Foredrag afholdes klokken 14 (20 dansk tid – red.) hver lørdag i New York og streames af LaRouche PAC online for at forklare

videnskaben bag dette nye system; ligeledes afholdes en national konference i februar om at skabe et nyt paradigme af videnskabeligt, økonomisk og kulturelt samarbejde mellem nationer.

Britisk veludtænkt modtræk til LaRouches plan: Krig, folkemord, statskup, slut med national suverænitet

Den 29. jan. (EIRNS) – I løbet af 50 års videnskabelig indsats og organisering har Lyndon LaRouche og hans internationale bevægelse konsekvent præsenteret, og hjulpet med at skabe, et nyt paradigme, som et menneskeværdigt alternativ til det døende Britiske Imperium. Et videnskabsbaseret fysisk økonomisk system tager nu form omkring Kinas Bælt- og Vejinitiativ. Genopretning af national suverænitet og en afslutning på britisk geopolitik er ved at vinde frem i takt med Ruslands strategiske indgriben i Syrien, og præsident Donald Trumps hårde anstrengelser for også at afslutte geopolitikken, som det ses på eksempelvis den koreanske halvø og hans tilbagetrækning af amerikanske tropper fra Syrien. En bredere, fungerende alliance mellem USA, Rusland, Kina og Indien ville naturligtvis besegle geopolitikkens skæbne for evigt.

Det Britiske Imperiums reaktion på denne eksistentielle trussel mod deres system har talt sit tydelige sprog.

- Idet USA og Kina på instrukser fra præsident Trump og Xi Jinping forbereder sig på vigtige handelsdrøftelser i

Washington senere på ugen, lancerede Storbritanniens lydige apparat i det amerikanske justitsministerium med upåklagelig timing en 23-punkts kriminel anklage mod den kinesiske chipgigant Huawei – designet til at sabotere disse drøftelser. Og i dag afholdt Senatet og Storbritanniens apparat af krigshøge i det amerikanske efterretningssamfund høringer om at fordømme Rusland og Kina og deres alliance for at være den største trussel mod amerikansk national sikkerhed – fordi de er stærkt optaget af den videnskabelige og teknologiske udvikling af deres nationer og på grund af Bælt- og Vejinitiativet.

- Det samme britisk ledede slæng forbliver opsat på at vælte præsident Trump eller køre ham i sæk med deres geopolitiske gambitter. De opfinder ikke-eksisterende forbrydelser; forsøger at indfange ofre i forbrydelser, som de selv har begået, og hvis intet af det virker, politisk 'waterboard' og på anden vis terrorisere dem til juridiske studehandler for løgnagtigt at anklage præsidenten.
- Briterne fortsætter med at organisere stærkt for den grønne affolkning af planeten, med Tyskland i centrum for deres bestræbelser. Til deres kriminelle, uvidenskabelige kampagner for de-nuklearisering, de-karbonisering og de-dieselficering har de tilføjet deres insisteren på, at vigtige, absolut sikre, ukrudtsmidler, såsom glyphosat (anvendes i vid udstrækning i landbruget som Round-Up) forbydes med den begrundelse, at de er "kræftfremkaldende. "Dette er som den tidligere miljøkampagne for at forbyde brugen af DDT, hvilket forbud førte til millioners død som følge heraf. Det er forsætligt folke drab.
- Storbritanniens slæng af hønsehøge i Washington er blevet sat i højt gear for at gennemføre regimeskifte i Venezuela – ikke for at komme det lidende venezuelanske folk til undsætning, som de proklamerer, men for at sætte en stopper for den Westfalske Freds system for

national suverænitet. De har også til hensigt at nægte Kina og Rusland nogen rolle i hele Latinamerika – især Bælt- og Vej-alternativet til deres døende spekulative system.

Den mest effektive måde at sikre at disse farlige britiske forhalingsmanøvrer mislykkes, er at stoppe deres forsøg på statskup mod præsident Trump i USA – som Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche gentagne gange har insisteret på. Og, som led i det, at sikre at Lyndon LaRouche, 30 år efter hans uretfærdige fængsling, endelig frifindes, og at hans politik bliver vedtaget af alle nationer rundt om i verden, især i USA.

**Underskriftindsamling: Rens
Lyndon LaRouches navn
og få ham rensset for den
uretfærdige forfølgelse,
domfældelse og
fængsling han var udsat for**

I dag for 30 år siden: Fængslingen af Lyndon LaRouche den 27. januar 1989 definerer en æra som nu må afsluttes

Underskriv venligst denne erklæring her.

Den 21. januar 2019 – Mange amerikanere sad tilbage i tavs forbløffelse tidligere i denne måned, da den ærværdige *New York Times* og særlig undersøger Robert Muellers apparat rykkede for at stille den amerikanske præsident, Donald Trump, for retten for forræderi, fordi han turde mødes og snakke med den russiske præsident Vladimir Putin; fordi han har henvist til NATO som værende "forældet" og stillet spørgsmålstejn ved forsvarsalliancens rolle; og fordi han fyrede sin FBI-direktør, James Comey, som forfatningen ellers foreskriver, at han har myndighed til at gøre. Mange tabte både næse og mund da det blev offentligt kendt, at de øverste rækker fra FBI, CIA og Det Demokratiske Parti – efter instruktion fra britisk efterretningssvæsen har været – og stadig den dag i dag – er engageret i et aktivt statskup imod USA's valgte præsident. Mange af jer, der læser disse linjer i dag, er med rette forfærdede over, at disse aktører, selv om de endnu ikke har nået deres mål, indtil videre er sluppet af sted med deres komplot, og at de tilsyneladende agerer med straffrihed. "Hvordan er det muligt" spørger I jer selv og jeres venner.

For at finde svaret på det spørgsmål, behøver man kun at se på begivenhederne den 27. januar 1989 – for netop 30 år siden – da Lyndon H. LaRouche og en gruppe af medarbejdere blev sat i fængsel med lange domme, for forbrydelser de aldrig begik. Vejen frem mod fængslingen af LaRouche var blevet banet gennem mange års bagvaskelse af LaRouche og hans bevægelse i medierne; en bagvaskelse som fortsætter den dag i dag og bliver udført af det samme britisk ledede politiske apparat – i mange tilfælde af de samme individuelle 'hitmen', herunder den særlige undersøger Robert Mueller – der i dag er ude efter at vælte USA's præsident.

Faktisk definerede den femårige fængsling af Lyndon LaRouche en hel æra i den moderne amerikanske historie, meget ligesom mordet på John F. Kennedy i 1963 gjorde.

Der er ingen overdrivelser i den erklæring, som Ramsey Clark, der tjente som statsadvokat i USA under Præsident Lyndon Johnson, og som også repræsenterede LaRouche i hans appeller til USA's Højesteret fremsendte i et åbent brev den 26. april 1995 til statsadvokat Janet Reno: "Jeg bringer denne sag [LaRouche] direkte til dig, fordi jeg mener, at det involverer en bredere vifte af bevidste og systematiske forseelser og magtmisbrug over en længere periode i et forsøg på at ødelægge en politisk bevægelse og dens leder, end nogen anden føderal retssag i min tid eller mig bekendt."

Clark sagde også: "Formålet kan kun betragtes som ødelæggende – det er mere end en politisk bevægelse, det er mere end en politisk figur, det er begge dele. Men det er en frugtbar ide-generator, et fælles formål med at tænke, studere og analysere for at løse problemer uanset indvirkningen på status quo eller på specielle interesser. Det var et overlagt formål at ødelægge dette for enhver pris ... I hvad der var en kompleks og gennemgribende udnyttelse af retshåndhævelse, retsforfølgelse, medier og ikke-statslige organisationer fokuseret på at ødelægge en fjende, denne sag måtte være nummer ét."

Med LaRouches fængsling blev Amerika og verden frataget deres mest hæderkronede statsmand og økonom.

I og med at LaRouches politik for at erstatte Wall Street og City of Londons dødbringende udplyndring med en ny retfærdig økonomisk verdensorden med universel, højteknologisk udvikling ikke blev implementeret, forblev hundredvis af millioner af mennesker over hele verden i fattigdom og millioner omkom unødigt. Det er kun med Kinas nylige vedtagelse af politikker, der ligner dem der blev foreslået af LaRouche for 50 år siden, at folkemordet er stoppet, i det mindste i store dele af verden.

I og med at LaRouches SDI-politik, som vedtaget og foreslået af præsident Ronald Reagan i 1983, blev saboteret og ikke udført, vakler verden i dag på kanten af en term nuklear

konfrontation. Kun en tilbagevenden til LaRouches oprindelige design af SDI – ballistisk missilforsvarssystem – baseret på nye fysiske principper og i samarbejde med Rusland og Kina, ikke imod dem, kan nu trække os tilbage fra afgrundens kant.

I og med at LaRouches forslag til samarbejde mellem Øst og Vest efter Berlinmurens fald og genforeningen af Tyskland – som bekendt forudsagt af LaRouche i oktober 1988 – blev forkastet, og LaRouche halet af sted til fængsel knap tre måneder senere, blev Rusland hærgnet og Vesten udplyndret under Thatcher, Bush og Mitterand. Og en bølge af permanente krige blev sluppet løs, hvilket stadig er med os i dag.

Fordi LaRouches foreslåede krig mod narkotika mod Londons 'Dope, Inc.', A/S Narkotikas' bankapparat, aldrig blev gennemført, forgifter en stofmisbrugsepidemi i dag vores nation og verden.

Og i og med at LaRouches politik for at skabe en ny renæssance af klassisk kultur og videnskab blev fejet til side, stirrer vi nu ind i et helvede af en ny mørk alder, der i særdeleshed opsluger vores ungdom.

Nogle af jer kan være uenige. Nogle vil måske mene, at ingen fængsling af en enkelt mand, uanset hvor uretfærdigt, kunne medføre sådanne resultater. Men de der tænker på den måde har endnu ikke forstået, hvordan den virkelige historie fungerer, hvordan ideer er drivkraften i menneskehedens fremskridt. Faktisk omhandler hele mængden af LaRouches livsværk og hans omfattende videnskabelige skrifter præcist dette centrale spørgsmål: menneskets unikke kreativitet, og den rolle som det spiller i udformningen af menneskets egen historie og det omgivende fysiske univers. *Læs og studer LaRouche*, hvis du ønsker at forstå, hvorfor Det britiske Imperium frygter ham så meget.

Den 30. marts 1984 skrev Lyndon LaRouche et *Udkast til Memorandum om aftale mellem USA og USSR*, med en vision for

fremtiden som fortsat er ligeså videnskabeligt gyldig i dag som den var for 35 år siden. Her udtalte LaRouche: "Det politiske grundlag for varig fred skal være: a) ubetinget suverænitet for alle og enhver nationalstat, og b) samarbejde mellem suveræne nationer om at fremme de ubegrænsede muligheder for at drage nytte af fordelene ved teknologisk fremskridt, til gensidig gavn for alle. Det vigtigste element i den nuværende indførelse af en sådan politik for varig fred er en dybtgående ændring i de monetære, økonomiske og politiske forhold mellem de dominerende magter og de relativt underordnede nationer, der ofte klassificeres som 'udviklingslande'. Medmindre ulighederne i efterdønningerne af moderne kolonialisme gradvist afhjælpes, kan der ikke være holdbar fred på denne planet.

"I det omfang USA og Sovjetunionen anerkender, at fremskridt i den produktive arbejdskraft over hele planeten er i begge parters strategiske interesse, er disse to magter bundet i samme grad og på denne måde af en fælles interesse. Dette er kernen i den politiske og økonomiske praksis, der er uundværlig for at fremme varig fred mellem disse to magter."

Det er på tide, at Amerika gør bod for at have tolereret LaRouches fængsling for tre årtier siden – ikke fordi der blev begået en så forfærdelig uretfærdighed imod LaRouche, men fordi vi har begået en så forfærdelig uretfærdighed imod os selv og verden. Det er på høje tid at rense LaRouche og hans medarbejdere; men frem for alt er det tid til at sikre, at LaRouches politik endelig vedtages.

Underskriv venligst denne erklæring her.

LaRouches nekrolog kan læses på dansk her.

Her er et hæfte om at rense LaRouches navn. :

Download (PDF, Unknown)

Ny LaRouchePAC foredragsrække: Koncepterne bag Lyndon LaRouches internationale Nye Bretton Woods-kreditsystem

Muligheden for, at LaRouches koncepter for, hvordan samarbejdet mellem nationer bør udfoldes, bliver gjort til virkelighed, er større end nogensinde. Samtidig har disse koncepter aldrig været mere nødvendige end nu. De kan blive til virkelighed gennem det fremspirende samarbejde mellem USA, Rusland, Kina, Indien og andre ledende økonomiske magter.

Foredragstitlerne er følgende:

1. Det menneskelige sinds kreative ånd reflekterer universets underliggende kreative princip.
2. Nøglen til at forstå økonomi er videnskab og ikke matematik.
3. Eksistensen af nationalstater er en nødvendighed.
4. Hvad er kreativitet nøjagtigt, som er den sande kilde til økonomisk vækst?
5. Friedrich Schiller, frihedens digter.

6. Vladimir Vernadsky, Biosphæren og Noosphæren.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

```
<iframe width="560" height="315"
src="https://www.youtube.com/embed/cyGJstd52-4"
frameborder="0" allow="accelerometer; autoplay; encrypted-
media; gyroscope; picture-in-picture"
allowfullscreen></iframe>
```

Et nyt Bretton Woods-system.

Det følgende uddrag stammer fra en politisk erklæring med titlen "Vejen frem: Et foreslået grundlag for en tværpolitisk aftale og indsats for indenrigs- og international økonomisk politik", og er udstedt den 15. januar 2019 af LaRouches Politiske Aktionskomité i USA. De politiske tiltag, der præsenteres heri, er også nødvendige for Danmark og andre nationer. Den første del af forslaget vedrører LaRouches fire love: 1. Glass/Steagall-bankseparation; 2. etablering af et nationalt bankkreditsystem 3. brug af statslig kredit til forøgelse af produktiviteten og energi-

gennemstrømningstæthed gennem bl.a. moderne infrastruktur og 4. videnskabelige haste-programmer, i særdeleshed atom-fusionsenergi og et program for rumforskning. Her er afsnittet om etableringen af et nyt internationalt Bretton Woods-kreditsystem:

Udover de ovennævnte indenrigspolitiske tiltag er der også et presserende behov for handling på den internationale politiske front. Præsident Trump har klart forpligtet sig til princippet om national suverænitet og er imod globaliseringen; han har udtrykt ønske om at forbedre forholdet til Rusland og Kina; men han har endnu ikke taget fat på nødvendigheden af et nyt Bretton Woods-system som en del af hans økonomiske dagsorden.

Og alligevel er den største hindring for at sikre vort lands fulde økonomiske genrejsning, og at sikre verdensfreden baseret på den økonomiske udvikling af hele planeten, at præsident Nixon den 15. august 1971 forlod Bretton Woods-systemet, herunder systemet med faste valutakurser og guldreserve-systemet, som blev indført af Franklin Roosevelt, før han døde. Bretton Woods-systemet var ligesom Glass/Steagall-loven baseret på det amerikanske systems økonomiske metoder, i modsætning til det britiske systems imperialistiske metoder, som blev fremsat af John Maynard Keynes, men afvist af Roosevelt.

Det er i dag en stor parodi, at der i den såkaldte 'Internationale Progressive Bevægelse' – grundlagt af senator Bernie Sanders samarbejdspartner Yanis Varoufakis – er dem der taler for at skabe et nyt Bretton Woods baseret på Keynes ideer, som Roosevelt afviste, for at håndhæve deres anti-Roosevelt grønne dagsorden.

I modsætning til Varoufakis har Lyndon LaRouche igennem årtier foreslået en ny Bretton Woods-aftale, der skal lanceres på grundlag af en firemagts-aftale mellem USA, Rusland, Kina og Indien, hvilket ikke blot ville tillade den største økonomiske renæssance i verdenshistorien, men også sikre global fred.

Grundlaget for et sådant samarbejde eksisterer allerede. Med Bælt og Vej-Initiativet har Kina foreslået en ny politik for samarbejde mellem alle verdens lande for at overvinde fattigdom og underudvikling gennem investeringer i infrastruktur, industri og landbrug. Dette er helt parallelt med den politik, som Lyndon og Helga LaRouche foreslog: en politik for opbygning af en Verdens-Landbro, som nu hurtigt bliver til en ny form for økonomisk samarbejde, der har bragt optimisme og håb for fremtiden for mange lande i udviklingssektoren. Snarere at se den økonomiske opstigning af Kina, der dog er en nation på næsten 1,4 mia. mennesker, som en trussel, der skal undertrykkes, hvilket nogle tænketanke taler for, bør USA samarbejde med Kina og andre nationer i 'joint ventures' for at opbygge en ny æra i den menneskelige civilisation. Det historiske gennembrud som Kina har gjort ved med succes at lande på Månens fjerne side, og for første gang i historien at bringe biologisk liv til et andet himmellegeme – Månen – i form af en levende bomuldsplante, viser, at Kina er engageret i opdagelsen af nye fysiske principper i universet og ikke blot "stjæler vores teknologi", som antikinesisk propaganda ellers forsøger at antyde. Det kan kun være i De Forenede Staters interesse at samarbejde med Kina og bygge videre på det fremragende forhold, som præsident Trump har etableret med præsident Xi Jinping.

Dette er helt i tråd med den vision, som Franklin D. Roosevelt nærede i forbindelse med dannelsen af det oprindelige Bretton Woods-system ved slutningen af Anden Verdenskrig.

Principperne, som et sådant system skal baseres på, er som følger:

1. Alle former for imperialisme, herunder såkaldte globalistiske institutioner, må afvises. I stedet skal den ubetingede suverænitet for hver eneste nationalstat respekteres. Desuden skal samarbejdet mellem suveræne

nationer understøttes for at fremme de ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene ved teknologiske fremskridt til gavn for alle og enhver.

2. I modsætning til outsourcings-politikken for at udnytte billig arbejdskraft skal fremskridtene i arbejdskraftens produktive evne i hele verden betragtes som i den vitale strategiske interesse for alle og enhver.
3. Teknologi skal forstås som det uundværlige middel til, ikke alene at øge samfundets potentielle relative befolkningstæthed, men også uomgængeligt for at opretholde selv det nuværende niveau af befolkningspotentialer.
4. Den generelle udvikling af den produktive arbejdskraft i alle suveræne stater, i særdeleshed i de såkaldte udviklingslande, kræver global vægt på: a) at øge de procentuelle andele af arbejdsstyrken, der beskæftiger sig med videnskabelig forskning og relaterede funktioner inden for forskning og udvikling; b) at øge det absolutte og relative omfang af produktion af kapitalgoder og også omsætningsgraden i produktionen af kapitalgoder og c) at kombinere disse to faktorer for at fremskynde den teknologiske udvikling i produktionen af kapitalgoder.
5. Høje eksporttænder for produktionen af sådanne kapitalgoder for at imødekomme udviklingslandenes behov er uomgængeligt for den generelle udvikling af de såkaldte udviklingslande: Vores fælles mål og vores fælles interesse er at fremme både den generelle velfærd

og fremme forudsætningerne for varig fred.

6. Ved at levere øgede mængder af højteknologiske kapitalgoder til udviklingslande fremmes omsætningsniveauerne i de eksporterende økonomiers sektorer for avancerede kapitalvarer. Som et biprodukt af sådanne øgede omsætninger i den pågældende undersektor af eksportlandets produktion, øges raten for forbedring af teknologien i sådanne varekategorier med store fordele til følge for den eksporterende nations interne økonomi.
7. Importen af avancerede kapitalgoder øger arbejdskraftens produktive evne i den importerende nations økonomi. Dette gør det muligt for den importerende nation at producere sine varer til en lavere gennemsnitlig social pris, og gør det muligt at levere bedre kvalitet og billigere varer som betalingsmidler til de lande, der eksporterer kapitalgoder.
8. De eneste retfærdige og funktionsdygtige relationer indenfor finansiering af verdenshandelen mellem suveræne stater med forskellige økonomiske og sociale systemer er et kreditsystem baseret på faste pariteter af nationale valutaer, pariteter, der er fastsat blandt suveræne stater ved hjælp af en monetær orden med guldreserve.
9. For at forhindre, at et guldreservesystem med faste pariteter udsættes for ødelæggende inflationære spiraler, er det nødvendigt at begrænse udstedelsen af kredit inden for systemet til udlån for import og eksport af fysiske varer i kategorierne "hard-

commodities”.

Denne morgens stævnemøde med skæbnen

Den 27. jan. (EIRNS) – Som du sikkert ved, opfordrede 60 fremtrædende amerikanere, herunder to af Robert Kennedys børn og en nevø og medarbejdere til Dr. King på ‘Martin Luther King-Dagen’, den 21. januar, til en “sandheds- og forsoningskomité”, for at genåbne undersøgelserne af de uopklarede mord på John F. Kennedy i 1963, Malcolm X i 1965, og Dr. King og Robert Kennedy i 1968.

Dette krav er i sig selv fuldt berettiget, selv om nogle af underskriverne kan have andre formål med det. Men det er ikke vores pointe her; her spørger vi: Hvorfor nu, efter mere end 50 år?

Ophavsmændene til opfordringen ved det muligvis ikke – nogle vil muligvis vredt afvise det. Men det er fordi, at den mulighed der indtraf for 50 år siden, på trods af alle de mellemliggende forskelle – den chance, for hvilken de ældste af os har kæmpet i over 50 år – er tilbage igen i dag, men større og bedre. HVIS vi handler nu – i dag!

Franklin Roosevelt havde for efterkrigstiden forberedt lovgivningen og institutionerne for en westfalsk verdensorden bestående af helt suveræne nationalstater, der frivilligt deltog i et internationalt kreditsystem baseret på Hamiltons principper, og hvor det stod enhver nation frit for at anvende et sådant system i deres eget land.

Men Roosevelt døde i utide, før krigen var forbi. Da vicepræsident Truman hørte, at Roosevelt var død, var hans første reaktion: "Men jeg kan da ikke være præsident. Jeg er sådan en lille mand." Lyndon LaRouche, på daværende tidspunkt i militærtjeneste for USA i Asien, sagde nøjagtig det samme. Truman accepterede at tage imod britiske ordrer for at knuse Roosevelts planer for efterkrigstiden.

Senere, under hans rolige ydre, begyndte Trumans efterfølger, Eisenhower, at kæmpe imod. Han gik åbent ud for at sætte en stopper for britisk aggression mod Egypten i Suez-krisen i 1956. Den russiske Sputnik-satellit fra oktober 1957 gav startskuddet til Amerikas bestræbelser indenfor videnskab, højteknologi og rumfart, hvilket påbegyndtes under Eisenhower og hurtigt tog til under John Kennedys 1000 dage.

Franklin Roosevelts enke Eleanor havde rådgivet John Kennedy om fortsættelsen af sin mands arbejde, og han begyndte at gøre dette over en bred kam som præsident, inden han blev skudt. Menneskets første og indtil videre eneste besøg på et andet himmellegeme var blandt de største resultater i det tragiske 20. århundrede.

De der har studeret denne periode forstår, at Dr. King og John og Robert Kennedys uerstattelige roller var uløseligt forbundet med hinanden, til trods for alle deres mange og lange kampe og uenigheder. Malcolm X var også meget vigtig. Hvis Malcolm X, der kom i rampelyset i 1965, havde levet, ville de beskidte tricks og fælder, der blev brugt til at obstruere Dr. King, aldrig være lykkedes som de gjorde.

Det britiske Imperium dræbte alle disse mænd, og imperiet gik på krigsstien globalt med krig og økonomisk kollaps. Men vi bør huske på, hvad Lyndon LaRouche i diskussioner har sagt om dette: Det amerikanske folk skulle have imødegået de politiske mord med viljen til at fortsætte disse lederes arbejde – endnu stærkere end tidligere. I stedet trak de sig tilbage – med nogle få undtagelser som LaRouche.

LaRouche blev udsat for snigmord og derefter uretfærdigt fængslet i fem år, efter at han havde ændret historiens forløb med Reagan-tidens Strategiske Forsvarsinitiativ (Strategic Defense Initiative, SDI). Men han fortsatte med at foreslå den 'Eurasiske Landbro', som nu er en stor realitet i Verden.

Nu står vi ved det rette, gunstige øjeblik. De udfordringer vi står over for er ikke fortidens udfordringer – de er fremtidens nye udfordringer. Hvis britisk allierede demokrater lige nu forsøger at splitte Trumps vælgerbase, så må vi samle basen ved at rekruttere dem til vores program for de virkelige løsninger, der er nødvendige nu, mens vi i samme proces splitter det Demokratiske Partis base.

Vi må, ved hjælp af LaRouches inspirerende ideer og hans personlige eksempel, mobilisere hvad historien kræver af hver af os. Som han en gang for mange år siden sagde på en konference: "Du kan være træt; du kan være ked af det. Men når historien kræver, at du tager en tørn, så tager du en tørn!"

Invitation til Schiller Instituttets Internationale konference i USA

Lad os skabe en ny og mere human epoke for menneskeheden

Schiller Instituttets konference, den 16. februar 2019 i USA

Sjældent, om nogensinde før, er verden blevet grebet af en sådan tummel, som nu. Med Brexit-afstemningen i Storbritannien, Trumps valgsejr mod det neoliberale etablissement i USA, valget af en anti-EU-regering i Italien, De gule Vestes oprør i Frankrig – alt sammen udtryk for et globalt oprør mod den neoliberale økonomiske politik i det transatlantiske system, et system, der står overfor at opleve et nyt økonomisk krak, som er meget værre end i 2008. Samtidigt har initiativet fra Kina med Den Nye Silkevej, det største perspektiv for infrastrukturudvikling i menneskets historie, skabt en hidtil uset dynamik for økonomisk vækst og optimisme. Et nyt sæt af internationale relationer udvikler sig, hvilket skaber et potentiale for at overvinde det gamle paradigme med geopolitik og krig.

Da præsident Nixon forlod Bretton Woods-systemet i august 1971, var det Lyndon LaRouche, som profetisk og offentligt advarede om, at en fortsættelse af den monetaristiske politik, der erstattede det, uundgåeligt ville føre verden til faren for en ny depression og en gentagelse af fascismen, medmindre der blev oprettet en ny, retfærdig økonomisk verdensorden.

I dag manifesterer faren for en ny fascisme sig tydeligt gennem bestræbelserne fra det gamle paradigmes kræfter på at opretholde en unipolar verden gennem løbende geopolitiske konfrontationer, selv med risiko for at kaste verden ud i en ny verdenskrig, som denne gang indebærer faren for udslettelsen af den menneskelige art med atomvåben. På den anden side er en ny, meget mere retfærdig økonomiske verdensorden hurtigt på vej frem, en verdensorden, som for første gang giver udviklingslandene mulighed for at overvinde underudvikling og fattigdom. Det bedste eksempel på dette er Kinas fantastiske præstation med at løfte 800 millioner mennesker ud af fattigdom i løbet af de sidste 40 år, et ubestrideligt bevis på et princip for hele verden. Hvis Kina kan gøre dette, hvorfor kan vi så ikke? Hvis Vesten forsøger at undertrykke fremkomsten af dette nye system, står Verden i

fare for at falde i "Thukydid's fælde", nemlig faren for at den nuværende dominerende magt forsøger på at forhindre den nye magt i at opstå ved krig: en apokalypse – i en tidsalder med atomvåben.

Lyndon LaRouche udviklede en unik videnskabelig teori om fysisk økonomi, hvilket etablerede ham som verdens fremmeste økonom, hvis analytiske tilgang og kreative kraft i formulering af løsninger er mere presserende end nogensinde før. Han har krævet etableringen af et nyt Bretton Woods-system, i samme ånd som Franklin D. Roosevelt havde til hensigt: nemlig at erstatte det nuværende spekulative system gennem konkursbehandling og omorganisering, og oprette et nyt internationalt kreditsystem, hvis hovedformål er at skabe en videnskabelig drivkraft for verdensøkonomien, som det presserende grundlag for at muliggøre teknologioverførsel til udviklingslande for at overvinde resterne af kolonialisme for altid. Den næste økonomiske platform, som defineret af LaRouche, skal være en fusionsbaseret økonomi med internationalt samarbejde inden for rumforskning og rumrejser, der er rettet imod etablering af landsbyer på månen. Dette bliver den nødvendige næste fase i udvidelsen af infrastrukturen i Den Nye Silkevej – som bliver til Verdenslandbroen – ud i det nærliggende rum.

I 2005 udviklede LaRouche en smuk vision for planetens næste 50 år, en vision om samarbejde på grundlag af et nyt sæt af internationale relationer, inspireret af ideerne og forståelsen af universets lovmæssighed fra sådanne tænkere som Nicholas af Cusa, Gottfried Wilhelm Leibniz, Vladimir Vernadsky og Albert Einstein.

LaRouche har også specificeret, at fire nationer, nemlig USA, Kina, Rusland og Indien, er unikt positioneret til at indlede et nyt system, hvor alle suveræne nationer kan deltage som ligestillede. Det Britiske Imperium er yderst opmærksom på denne fare for dets eksistens, hvilket for en stor del forklarer, hvorfor de har gjort alt for at vælte Trumps

præsidentskab i USA, og for at forhindre udviklingen af et gavnligt forhold mellem USA og især Rusland og Kina.

Det har været en integreret del af LaRouches filosofi, at der ikke er nogen skelnen mellem naturvidenskab og stor klassisk kunst, da det er de samme kreative evner i det menneskelige sind, der skaber gyldige opdagelser både indenfor videnskab og kunst, opdagelser, som tjener som drivkraft for al økonomisk udvikling. I dag oplever vi i Vesten en dyb moralsk og kulturel krise, hvilket ikke alene truer vort samfunds moralske fibre, men fører til ødelæggelsen af det kreative potentiale i nutiden og fremtidige generationer.

Det er derfor et eksistentielt spørgsmål for civilisationen at skabe en ny renæssance af klassisk kultur i samme tradition som Bach, Mozart, Beethoven, Schubert, Schumann og Brahms. Samtidig må og skal menneskets højeste idealer, som udtrykt af de største digtere og filosoffer, genoplives. Den kulturelle krise kan kun overvindes gennem æstetisk uddannelse af mennesket med det udtrykkelige sigte at skabe smukke sind og sjæle.

Det er formålet med den kommende konference med Schiller Instituttet i USA at samle tænkere fra USA og andre lande, der er motiveret af det presserende behov for at præsentere ideer i den hensigt at forme det nye paradigme – den nye epoke af menneskeheden – på en sådan måde, at den langsigtede overlevelse af den menneskelige art garanteres.

Panel 1: En ny verdensorden, baseret på naturlov: Kan menneskeheden regere sig selv for at sikre vores eksistens som en art? Lyndon LaRouches koncept om en Fire-Magts-aftale: De næste 50 års menneskelige udvikling.

Panel 2: Principperne for fysisk økonomi: Leibniz, Hamilton, List, Carey, LaRouche. Systemet med amerikansk økonomi og den kinesiske model. Afrika som det nye Kina, med afrikanske egenskaber.

Panel 3: Det fantastiske perspektiv med en international renæssance af klassisk kultur. Den æstetiske uddannelse af mennesket for sindets og sjælens skønhed.

Panel 4: Videnskabens grænser: Hvordan vil menneskeheden se ud om 100 år? Den videnskabelige metode, der ligger til grund for LaRouches økonomiske principper. Hvad adskiller mennesket fra dyrene?

Klassisk musikkoncert om aftenen.

Deltag den 16. februar 2019!

For mere information, kontakt:

Schiller Institut

Sankt Knuds Vej 11, kld. t.v.

1903 Frederiksberg C

E-mail: si@schillerinstitut.dk

Tlf.nr.: fastnet: 35 43 00 33, mobil: 53 57 00 51

Kontaktpersoner

Michelle Rasmussen ● 53 57 00 51

Feride Istogu Gillesberg ● 25 12 50 33

Helga Zepp-LaRouche: “USA bør genoplive forestillingen om “Dette skønne land, USA”

Den 23. januar 2019 (EIRNS) –Helga Zepp-LaRouche gjorde de følgende bemærkninger i dag til den amerikanske afdeling af LaRouche-bevægelsen:

Vi befinder os i den begyndende fase af en fuldkommen ny era i den menneskelige civilisation, og alt vi skal, er at udrydde konceptet om at geopolitiske interesser skal forsvares under alle omkostninger, selv hvis det betyder tredje Verdenskrig og menneskehedens udryddelse. Der er et alternativ og det hedder et nyt paradigme for nye relationer mellem nationer; win-win samarbejde.

Den eneste forskel er, at formålet er at kultivere en befolkning med fremragende egenskaber. Jeg har læst en artikel, hvori alle bidragsyderne siger, at den eneste årsag til, at Kina er fremstående i rumfart, er at partiet kontrollerer videnskab og teknologi. En kinesisk lærd person besvarede denne udtalelse ved at sige: Nej, det er fordi vi er fuldstændigt fokuserede på opdagelser, fremragende uddannelse og fordi vi har en stor og talentfuld befolkning på 1,4 milliarder mennesker og man kan ikke frembringe videnskabelige opdagelser gennem diktatur. Det er netop hvad Friedrich Schiller har uddybet ved mange lejligheder.

Der er ingen grund til at disse idéer ikke skulle kunne genoplives i det smukke land, Amerika, det land, som havde til formål at tjene som et håbets fyrtårn og som frihedstempel for verden.

Lige nu er dette ikke tilfældet. Vi har en verden i kaos. Men hvis folk har en idé om, at USA er nøglen til at løse krisen i verden – og på en vis måde kan USA's bedste tradition genoplives. Men det skal genoplives i form af en republik. Som både George Washington, Benjamin Franklin og mange andre store præsidenter sagde: “Vi giver jer en republik, men det er jeres opgave at forsvare den.” Og det er netop hvad der står på spil i dag.

Med det på sinde mener jeg, at folk bør have en patriotisk kærlighed overfor Amerika fordi det netop er dét, som er påkrævet. Det betyder dog ikke, at man skal være chauvinistisk og fokusere på ét land alene, man bør efterstræbe at være det som Friedrich Schiller kalder "en patriot og en verdensborger." Det er på ingen måde en modsætning. Man skal lade sig inspirere af en lidenskabelig kærlighed for menneskeheden, og det vil give en vinger, gøre en til en krigsengel, så man kan opnå mirakler og overkomme den lille indvendige stemme som siger "åh nej, det vil jeg ikke, jeg har en anden agenda, og det er ovenikøbet for svært!" Derved kan man blive en gigant som kan "hoppe over egen skygge" som det tyske ordsprog siger. Således kan du transformere dig selv til den krigsengel, som verden har brug for lige nu.